

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2015/242 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 9.) a közös halászati politika keretében létrehozott tanácsadó testületek működésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról 1
- ★ A Bizottság (EU) 2015/243 végrehajtási rendelete (2015. február 13.) a 798/2008/EK rendelet I. mellékletének az egyes baromfiárúk Unióba történő behozatala vagy Unión keresztül történő átszállítása céljából engedélyezett harmadik országok, területek, övezetek és területi egységek jegyzékében az Amerikai Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzésnek a magas patogénitású madárinfluenzával kapcsolatban történő módosításáról ⁽¹⁾ 5
- ★ A Bizottság (EU) 2015/244 végrehajtási rendelete (2015. február 16.) a kinolinsárga nem élelmiszer-termelő állatok takarmány-adalékanyagaként történő engedélyezéséről ⁽¹⁾ 8
- ★ A Bizottság (EU) 2015/245 rendelete (2015. február 16.) a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztikáról (EU-SILC) szóló 1177/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szolgáltatások rendelkezésre állására vonatkozó másodlagos célváltozók 2016. évi listája tekintetében történő végrehajtásáról ⁽¹⁾ 11
- A Bizottság (EU) 2015/246 végrehajtási rendelete (2015. február 16.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 21

HATÁROZATOK

- ★ A Politikai és Biztonsági Bizottság (KKBP) 2015/247 határozata (2015. február 10.) az Európai Unió afganisztáni rendfenntartó missziója misszióvezetőjének kinevezéséről (EUPOL Afganisztán) (EUPOL AFGANISZTÁN/1/2015) 24

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

- ★ A Bizottság (EU) 2015/248 határozata (2014. október 15.) a Szlovák Köztársaság által a Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) és a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) javára végrehajtott SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) számú intézkedésekről (az értesítés a C(2014) 7277. számú dokumentummal történt)⁽¹⁾ 25
- ★ A Bizottság (EU) 2015/249 végrehajtási határozata (2015. február 10.) a kizárólag gyermekbiztos öngyújtók forgalomba hozatalát biztosító és az újszerű öngyújtók forgalomba hozatalát tiltó, tagállamok által meghozandó intézkedések előírásáról szóló 2006/502/EK határozat érvényességének meghosszabbításáról (az értesítés a C(2015) 603. számú dokumentummal történt)⁽¹⁾ 41
- ★ A Bizottság (EU) 2015/250 végrehajtási határozata (2015. február 13.) a 2004/558/EK határozat I. és II. mellékletének a németországi Szászország, Szász-Anhalt, Brandenburg, Berlin és Mecklenburg-Elő-Pomeránia szövetségi államnak a szarvasmarhák fertőző rhinotracheitisétől mentes státusa tekintetében történő módosításáról (az értesítés a C(2015) 706. számú dokumentummal történt)⁽¹⁾ 43
- ★ A Bizottság (EU) 2015/251 végrehajtási határozata (2015. február 13.) az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatos járványügyi intézkedésekről szóló 2014/709/EU határozat módosításáról (az értesítés a C(2015) 710. számú dokumentummal történt)⁽¹⁾ 46
- ★ A Bizottság (EU) 2015/252 végrehajtási határozata (2015. február 13.) a 2007/777/EK határozat II. mellékletének a húskészítmények, kezelt gyomor, hólyag és belek Unióba történő behozatalára engedélyezett harmadik országok vagy részeik jegyzékében az Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzésnek a magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatban történő módosításáról (az értesítés a C(2015) 714. számú dokumentummal történt)⁽¹⁾ 52
- ★ A Bizottság (EU) 2015/253 végrehajtási határozata (2015. február 16.) az 1999/32/EK tanácsi irányelv értelmében a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalma tekintetében elvégzendő mintavételezés és jelentéstétel szabályainak meghatározásáról 55

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/242 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. október 9.)

a közös halászati politika keretében létrehozott tanácsadó testületek működésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 45. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet és különösen annak 43. cikke tanácsadó testületek létrehozásáról rendelkezik, amelyek valamennyi érdekelt felet kiegyensúlyozott módon hivatottak képviselni a halászat és az akvakultúra területén, valamint az a feladatuk, hogy hozzájáruljanak a közös halászati politika céljainak eléréséhez.
- (2) A tanácsadó testületek ajánlásokat és javaslatokat nyújthatnak be a Bizottságnak és az érintett tagállamoknak a halászati gazdálkodással, valamint a halászat és az akvakultúra társadalmi-gazdasági és állományvédelmi szempontjaival összefüggő kérdésekben. Tájékoztatathatják a Bizottságot és a tagállamokat a halászat és az akvakultúra gazdálkodási, társadalmi-gazdasági és védelmi szempontjaihoz kapcsolódóan a földrajzi vagy illetékségi területükön fellépő problémákról, valamint a tudományos szakemberekkel szorosan együttműködve segíthetik a védelmi intézkedések kialakításához szükséges adatok összegyűjtését, szolgáltatását és elemzését.
- (3) Míg a 2004/585/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ hét regionális tanácsadó testületet állított fel, az 1380/2013/EU rendelet III. melléklete ezeken túlmenően négy új tanácsadó testületet is létrehoz.
- (4) Mivel az új tanácsadó testületeket az 1380/2013/EU rendelet hozza létre, meg kell határozni a működésük megkezdésére vonatkozó eljárást.
- (5) Tekintettel arra, hogy a tanácsadó testületek várhatóan fontos szerephez jutnak a regionalizálódott közös halászati politikában, valamint a jó kormányzásnak az 1380/2013/EU rendelet 3. cikkének b) és f) pontjában foglalt elveivel összhangban, az említett rendelet 43. cikke (1) bekezdésének megfelelően gondoskodni kell arról is, hogy szervezeti felépítésük révén a tanácsadó testületek a halászat területén – a kisüzemi flottákat és adott esetben az akvakultúrát is ideértve – biztosítsák valamennyi legitim érdekelt fél kiegyensúlyozott képviseletét.
- (6) A kisüzemi halászat EU-szerte számos part menti közösség számára fontos társadalmi, gazdasági, környezetvédelmi és kulturális szerepet játszik. Ezért gondoskodni kell arról, hogy e közösségek hatékonyan együttműködjenek a tanácsadó testületek munkájában többek között az ilyen együttműködéssel járó esetleges költségekben és bevételkiesésben való részvállalás révén.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2004. július 19-i 2004/585/EK határozata a közös halászati politika alapján történő regionális tanácsadó testületek felállításáról (HL L 256., 2004.8.3., 17. o.).

- (7) A harmadik országbeli érdekelt felek hatékony működése és a velük folytatott együttműködés biztosítása érdekében a tanácsadó testületek eseti alapon módosíthatják munkamódszereiket és visszatéríthetik kiadásait.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet megállapítja az 1380/2013/EK rendelet 43. cikkében említett tanácsadó testületek működésének részletes szabályait.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „érintett tagállam”: olyan tagállam, amely az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontja értelmében közvetlen gazdálkodási érdekekkel bír valamely tanácsadó testületnek az 1380/2013/EU rendelet III. mellékletének 1. pontjában meghatározott illetékességi területén. Az akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testület és a piacokkal foglalkozó tanácsadó testület esetében az „érintett tagállam” az Unió összes tagállama;
2. „ágazati szervezetek”: a halászokat képviselő szervezetek, az akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testület esetében pedig az akvakultúra-ágazat piaci szereplői, valamint a feldolgozó- és a piaci értékesítési ágazat képviselői;
3. „egyéb érdekcsoportok”: az ágazati szervezetek kivételével a közös halászati politika által érintett csoportok, különösen a környezetvédelmi szervezetek és a fogyasztói csoportok képviselői.

3. cikk

Az új tanácsadó testületek működésének megkezdése

(1) Az ágazati szervezetek és más, az 1380/2013/EU rendelet 43. cikkének (2) bekezdésében említett tanácsadó testületek egyikében érdekeltéssel rendelkező érdekcsoportok az adott tanácsadó testület működésének megkezdésével összefüggésben közös kérelmet nyújtanak be a Bizottságnak. A közös kérelemnek összeegyeztethetőnek kell lennie a közös halászati politikának az 1380/2013/EU rendeletben előírt céljaival és elveivel és különösen a 43. cikk (1) bekezdésében és a III. mellékletben foglaltakkal, valamint tartalmaznia kell:

- a) a célok megállapítását;
- b) a működési alapelveket;
- c) az eljárási szabályzatot;
- d) az ágazati szervezetek és más érdekcsoportok listáját.

(2) Annak ellenőrzése után, hogy a közös kérelem összeegyeztethető-e az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott célokkal, valamint különösen a III. mellékletben foglaltakkal és az e rendeletben megállapított szabályokkal, a Bizottság a közös kérelmet a beérkezésétől számított két hónapon belül továbbítja az érintett tagállamoknak. A Bizottság módosításokat javasolhat a közös kérelemhez azért, hogy biztosítható legyen az e cikkben foglalt valamennyi követelménynek való megfelelés.

(3) Az érintett tagállamok megbizonyosodnak arról, hogy a kérelmet aláírta-e az ágazati szervezetek, illetve más érdekcsoportok képviselője, majd a közös kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot a jóváhagyásukról. Az említett tagállamok észrevételei alapján a Bizottság további módosításokat vagy pontosításokat kérhet.

(4) A Bizottság az egyes új tanácsadó testületek működésének megkezdéséről közleményt tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában. A Bizottság ezeket az információkat nem teszi közzé, amíg nem teljesül a fenti (1) bekezdés szerinti valamennyi követelmény. A tanácsadó testület a közleményben feltüntetett napon kezdi meg működését, amely nem lehet a közlemény közzétételének napjától korábbi időpont.

4. cikk

A tanácsadó testületek felépítése és szervezete

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 43. cikkének (1) bekezdésében, 45. cikkének (1)–(3) bekezdésében és III. mellékletében foglalt rendelkezéseken túlmenően a tanácsadó testületek felépítésének és szervezetének meg kell felelnie az e cikk (2)–(6) bekezdésében foglaltaknak.

(2) Az egyes tanácsadó testületek közgyűlése:

a) elfogadja a tanácsadó testület eljárási szabályzatát;

b) évente legalább egyszer összeül a tanácsadó testület éves jelentésének, éves stratégiai tervének és éves költségvetésének jóváhagyására.

(3) A közgyűlés kinevezi a legfeljebb 25 tagú végrehajtó bizottságot. A Bizottsággal folytatott konzultációt követően a közgyűlés a kisüzemi flották megfelelő képviselőinek biztosítása érdekében dönthet egy legfeljebb 30 tagú végrehajtó bizottság kinevezéséről.

(4) A Közgyűlés gondoskodik méltányos tagsági díjak megállapításáról, amelyeknek – az összes érdekelt pénzügyi képességét figyelembe véve – lehetővé kell tenniük az érdekelt felek kiegyensúlyozott és széles körű képviseletét.

(5) A végrehajtó bizottság:

a) az 1380/2013/EU rendelet 44. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően irányítja és igazgatja a tanácsadó testület feladatait;

b) elkészíti az éves jelentést, az éves stratégiai tervet és az éves költségvetést;

c) elfogadja az 1380/2013/EU rendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti ajánlásokat és javaslatokat.

(6) A közgyűlés és a végrehajtó bizottság gondoskodik minden érdekelt fél kiegyensúlyozott és széles körű képviseletéről, adott esetben külön hangsúlyt helyezve a kisüzemi flottákra. A kisüzemi flották tekintetében a képviselők számának tükröznie kell a kisüzemi flottáknak az érintett tagállam halászati ágazatában elfoglalt részarányát.

5. cikk

Munkamódszerek

A munkamódszerek meghatározásakor minden egyes tanácsadó testület törekszik arra, hogy korszerű informatikai kommunikációs eszközök révén, valamint a fordítási és tolmácsolási szolgáltatások nyújtásával biztosítsa a hatékonyságot és valamennyi tag teljes körű részvételét.

6. cikk

A tanácsadó testületek pénzügyi hozzájárulása

(1) A kisipari flották szervezeteit képviselő halászoknak – utazási és szállásköltségeiken túlmenően – minden egyes tanácsadó testület köteles kiegészítő kompenzációt felajánlani a munkájában való hatékony részvételükért. Az ilyen kompenzációt minden esetben megfelelő módon indokolni kell.

(2) Az 1380/2013 rendelet III. melléklete 2. pontjának k) alpontja szerinti harmadik országbeli megfigyelők meghívásakor a tanácsadó testületek az említett megfigyelők utazási és szállásköltségeihez ugyanazokkal a feltételekkel járulhatnak hozzá, mint amelyek tagjaikra vonatkoznak.

*7. cikk***A tagállamok általi támogatás**

A tagállamok technikai, logisztikai és pénzügyi támogatást nyújthatnak a tanácsadó testületek működésének megkönnyítésére.

*8. cikk***Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 9-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/243 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2015. február 13.)**

a 798/2008/EK rendelet I. mellékletének az egyes baromfiárúk Unióba történő behozatala vagy Unión keresztül történő átszállítása céljából engedélyezett harmadik országok, területek, övezetek és területi egységek jegyzékében az Amerikai Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzésnek a magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatban történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek termelésére, feldolgozására, forgalmazására és behozatalára irányadó állat-egészségügyi szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2002/99/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke bevezető mondatára, 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésére, 8. cikke (4) bekezdésére és 9. cikke (4) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel a baromfi és keltetőtojas Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 2009. november 30-i 2009/158/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 23. cikke (1) bekezdésére, 24. cikke (2) bekezdésére és 25. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 798/2008/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ meghatározza az állat-egészségügyi bizonyítványokra vonatkozó követelményeket a baromfi és baromfitermékek (a továbbiakban: áruk) Unióba irányuló behozatala és az Unió területén való átszállítása – beleértve az átszállítás ideje alatti tárolást is – tekintetében. A rendelet előírja, hogy az áruk kizárólag abban az esetben hozhatók be az Unióba, illetve szállíthatók át az Unió területén, ha a rendelet I. mellékletének 1. részében szereplő táblázat 1. és 3. oszlopában felsorolt harmadik országokból, területekről, övezetektől, illetve területi egységekből érkeznek.
- (2) A 798/2008/EK rendelet megállapítja továbbá, hogy milyen feltételek mellett tekinthetők a magas patogenitású vírus törzs(ek) okozta madárinfluenzától (a továbbiakban: HPAI) mentesnek a harmadik országok, területek, övezetek, illetve területi egységek.
- (3) Az Amerikai Egyesült Államok a 798/2008/EK rendelet I. mellékletének 1. részében olyan harmadik országgént van feltüntetve, amelynek egész területéről engedélyezett az áruk Unióba való behozatala és az Unió területén való átszállítása.
- (4) Az Unió és az Amerikai Egyesült Államok között létrejött egy megállapodás ⁽⁴⁾, amely a régiókba sorolási intézkedések azonnali kölcsönös elismeréséről rendelkezik arra az esetre, ha az Unió vagy az Amerikai Egyesült Államok területén betegség törne ki (a továbbiakban: megállapodás).
- (5) Az Amerikai Egyesült Államok 2014. december 19-én megerősítette a H5N8 altípusba tartozó HPAI jelenlétét az Oregon állambeli Douglas megye egyik baromfigazdaságában, 2015. január 3-án pedig a H5N2 altípusba tartozó HPAI jelenlétét egy Washington állambeli baromfigazdaságban. Ezért az említett harmadik ország egész területe már nem tekinthető mentesnek a szóban forgó betegségtől. Az Amerikai Egyesült Államok állat-egészségügyi hatóságai haladéktalanul felfüggesztették az ország egész területéről az Unióba való behozatalra és az Unió területén való átszállításra szánt áruk szállítmányaihoz az állat-egészségügyi bizonyítványok kiadását. A HPAI megfékezésére és terjedésének korlátozására az Amerikai Egyesült Államok elrendelte az érintett állományok felszámolását.
- (6) Az Amerikai Egyesült Államok információkat nyújtott be a területén tapasztalható járványügyi helyzetről és a HPAI további terjedésének megelőzése érdekében hozott intézkedésekről, amelyeket a Bizottság megvizsgált. E vizsgálat és a megállapodásban meghatározott kötelezettségvállalások, valamint az Amerikai Egyesült Államok által nyújtott garanciák alapján helyénvaló azt a következtetést levonni, hogy az áruk Unióba való behozatalára vonatkozó korlátozásoknak az Oregon állam HPAI által érintett területére, valamint Washington állam egészére való leszűkítése – amelyek esetében az Amerikai Egyesült Államok állat-egészségügyi hatóságai a jelenlegi

⁽¹⁾ HL L 18., 2003.1.23., 11. o.

⁽²⁾ HL L 343., 2009.12.22., 74. o.

⁽³⁾ A Bizottság 2008. augusztus 8-i 798/2008/EK rendelete azon harmadik országok, területek, övezetek és területi egységek jegyzékének megállapításáról, ahonnan baromfi és baromfitermékek behozhatók a Közösségbe és átszállíthatók a Közösségen, valamint az állat-egészségügyi bizonyítványok követelményeinek megállapításáról (HL L 226., 2008.8.23., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok kormánya között létrejött, az élő állatok és állati termékek kereskedelmével kapcsolatos közegészségügyi és állat-egészségügyi védelemre vonatkozó egészségügyi intézkedésekről szóló megállapodást az Európai Közösség nevében az 1998/258/EK tanácsi határozat hagyja jóvá (HL L 118., 1998.4.21., 1. o.).

HPAI-kitörések következtében korlátozásokat vezettek be – elegendő lehet az áruk Unióba történő behozatalához kapcsolódó kockázatok elleni védekezésre. A 798/2008/EK rendelet I. mellékletének 1. részében az Amerikai Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzést ezért a szóban forgó harmadik országnak a jelenlegi HPAI-kitörések miatt történő régiókba sorolása figyelembevételével módosítani kell.

- (7) Ezért a 798/2008/EK rendelet I. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 798/2008/EK rendelet I. mellékletének 1. része e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A 798/2008/EK rendelet I. mellékletének 1. részében az Amerikai Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

A harmadik ország vagy terület ISO-kódja és neve	A harmadik ország, terület, övezet vagy területi egység kódja	A harmadik ország, terület, övezet vagy területi egység leírása	Állat-egészségügyi bizonyítvány		Egyedi feltételek	Egyedi feltételek		Madárinfluenzára vonatkozó felügyelet státusa	Madárinfluenza elleni vakcinázás státusa	Szalmonella-ellenőrzés státusa ⁽⁷⁾
			Minta (minták)	További garanciák		Záró dátum ⁽¹⁾	Nyitó dátum ⁽²⁾			
1	2	3	4	5	6	6A	6 B	7	8	9
„US – Amerikai Egyesült Államok	US-0	Az egész ország	SPF							
			EP, E							S4
	US-1	Az Amerikai Egyesült Államok területe, kivéve a US-2 területet	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA		N			A		S3, ST1”
			WGM	VIII						
			POU, RAT		N					
	US-2	Az Amerikai Egyesült Államoknak az Oregon állambeli Douglas megyét, valamint Washington állam egészét lefedő területe.	WGM	VIII	P2	2014.12.19.				
POU, RAT				N P2						

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/244 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2015. február 16.)****a kinolinsárga nem élelmiszer-termelő állatok takarmány-adalékanyagaként történő engedélyezéséről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke ⁽²⁾ bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1831/2003/EK rendelet rendelkezik az adalékanyagok takarmányokban történő felhasználásának engedélyezéséről, az engedély megadásának feltételeiről és az engedélyezési eljárásokról. Az említett rendelet 10. cikke előírja a 70/524/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ alapján engedélyezett adalékanyagok újraértékelését.
- (2) A kinolinsárga élelmiszer-termelő és nem élelmiszer-termelő állatok takarmány-adalékanyagaként történő felhasználását bizonyos feldolgozott takarmányok tekintetében a „színezékek” csoport részeként és – a 70/524/EGK irányelvnek megfelelően – időbeli megkötés nélkül engedélyezték. Az említett anyagot ezt követően – az 1831/2003/EK rendelet 10. cikke (1) bekezdésének megfelelően – mint meglévő terméket felvették a takarmány-adalékanyagok 1831/2003/EK rendelet 17. cikkével létrehozott nyilvántartásába.
- (3) Az 1831/2003/EK rendelet 7. cikkével összefüggésben értelmezett 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően kérelmet nyújtottak be a kinolinsárga nem élelmiszer-termelő állatok takarmány-adalékanyagaként történő újraértékelésére vonatkozóan, és a kérelmező az említett rendelet 7. cikkének megfelelően az adalékanyagok az „érzékszervi tulajdonságokat javító adalékanyagok” adalékanyag-kategóriába való besorolását kérte. A kérelemhez csatolták az 1831/2003/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében előírt adatokat és dokumentumokat.
- (4) Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) 2013. július 10-i véleményében megállapította, hogy a kinolinsárga a takarmányokra vonatkozó javasolt felhasználási feltételek mellett nincs káros hatással sem az állatok és emberek egészségére, sem pedig a környezetre. A kérelmező által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján a Hatóság többek között arra a következtetésre jutott, hogy a takarmányok adagolt mennyisége és jellege, valamint feldolgozása szempontjából a kinolinsárga hatékonysága nem ítéltető meg. Ugyanakkor a Hatóság azt is megállapította, hogy a szóban forgó, élelmiszerekben való használatra engedélyezett adalékanyag hatékonyságával kapcsolatban vélhetően nincs szükség több bizonyítékra, amennyiben az adalékanyag a takarmányokban ugyanazt a szerepet tölti be, mint az élelmiszerekben. Mivel a Hatóság által az adalékanyagra vonatkozóan ajánlott határérték megközelítőleg megegyezik a különféle élelmiszer-terméktípusok tekintetében az engedélyezett határértékekkel, a Bizottság kellően bizonyítottnak ítéli a szóban forgó anyag hatásosságát. A Hatóság szerint nem szükséges elrendelni a forgalomba hozatalt követő egyedi nyomonkövetési előírásokat. A hatóság ellenőrizte továbbá az 1831/2003/EK rendelettel létrehozott referencialaboratórium által benyújtott, a takarmányban lévő takarmány-adalékanyagokra alkalmazott analitikai módszerről szóló jelentést.
- (5) A kinolinsárga értékelése azt mutatja, hogy az 1831/2003/EK rendelet 5. cikkében előírt engedélyezési feltételek teljesülnek. Ennek megfelelően a szóban forgó anyag használatát az e rendelet mellékletében meghatározottak szerint engedélyezni kell.
- (6) Mivel semmilyen biztonsági ok nem indokolja az engedélyezési feltételek módosításának azonnali alkalmazását, átmeneti időszakot kell biztosítani az érdekelt felek számára, hogy felkészülhessenek az engedélyezésből adódó új követelmények teljesítésére.
- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

⁽¹⁾ HL L 268., 2003.10.18., 29. o.⁽²⁾ A Tanács 1970. november 23-i 70/524/EGK irányelve a takarmány-adalékanyagokról (HL L 270., 1970.12.14., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A mellékletben meghatározott, az „érzékszervi tulajdonságokat javító adalékanyagok” adalékanyag-kategóriába és a „színezékek, a takarmányt megszínező vagy annak színét helyreállító anyagok” funkcionális csoportba tartozó anyag takarmány-adalékanyagként történő használata a mellékletben meghatározott feltételek mellett engedélyezett.

2. cikk

A mellékletben szereplő anyag és az azt tartalmazó takarmányok, amelyeket 2017. március 9. előtt állítottak elő és címkéztek fel a 2015. március 9. előtt alkalmazandó szabályoknak megfelelően, a meglévő készletek kimerüléséig továbbra is forgalomba hozhatók és használhatók.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 16-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Az adalék- anyag azonosító száma	Adalék- anyag	Összetétel, kémiai képlet, leírás, analitikai módszer	Állatfaj vagy -kategória	Maximális életkor	Legkisebb tartalom	Legnagyobb tartalom	További rendelkezések	Az engedély lejártá
					mg hatóanyag/kg 12 %-os nedvességtartalmú teljes értékű takarmányban			
Kategória: érzékszervi tulajdonságokat javító adalékanyagok. Funkcionális csoport: Színezékek (i) Színezékek, a takarmányt megszínező vagy annak színét helyreállító anyagok								
2a104	Kinolin- sárga	<p><i>Az adalékanyag összetétele</i></p> <p>Kinolinsárga</p> <p>A kinolinsárga fő összetevője a nátriumsó.</p> <p><i>A hatóanyag jellemzése</i></p> <p>A kinolinsárga összetevőinek százalékos aránya:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 2-(2-kinolil)indán-1,3-dion-diszulfonátok: ≥ 80 %; — 2-(2-kinolil)indán-1,3-dion-monoszulfonátok: ≤ 11 %; — 2-(2-kinolil)indán-1,3-dion-triszulfonátok: ≤ 7 %. <p>Kémiai képlet: $C_{18}H_9N Na_2O_8S_2$ (nátriumsó)</p> <p>CAS-szám: 8004-92-0 (fő összetevő)</p> <p>Kinolinsárga, szilárd forma, előállítás kémiai szintézissel</p> <p>Tisztasági kritériumok:</p> <p>A színezőanyag ≥ 70 %, nátriumsóként számítva.</p> <p>Kalcium- és káliumsói ≤ 30 %</p> <p><i>Analitikai módszerek (1):</i></p> <p>A takarmány-adalékanyagban és a takarmányokban előforduló kinolinsárga teljes színezőanyag-tartalmának mennyiségi meghatározására: spektrofotometria 411 nm-en (FAO JECFA monográfia 1. szám, 4. kötet).</p>	Nem élelmi- szer-termelő állatok	—	—	25	<ol style="list-style-type: none"> 1. Az adalékanyagok és az előkeverék használati utasításában fel kell tüntetni az előírt tárolási és stabilitási körülményeket. 2. Biztonsági előírás: használatkor védőmaszk, védőszemüveg és védőkesztyű viselése kötelező. 	2025. március 9.

(1) Az analitikai módszerek részletes leírása az európai uniós referencialaboratórium honlapján található: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/245 RENDELETE**(2015. február 16.)****a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztikáról (EU-SILC) szóló 1177/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szolgáltatások rendelkezésre állására vonatkozó másodlagos célváltozók 2016. évi listája tekintetében történő végrehajtásáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztikáról (EU-SILC) szóló, 2003. június 16-i 1177/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikke (2) bekezdésének f) pontjára,

mivel:

- (1) Az 1177/2003/EK rendelet közös keretet hozott létre a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó európai statisztika módszeres előállításához. Azt hivatott biztosítani, hogy rendelkezésre álljanak a jövedelmekre, valamint a szegénység és társadalmi kirekesztés szintjére és összetételére vonatkozó nemzeti és európai szintű összehasonlítható és aktuális keresztmetszeti és longitudinális adatok.
- (2) Az 1177/2003/EK rendelet 15. cikke (2) bekezdésének f) pontja szerint végrehajtási intézkedések szükségesek az EU-SILC keresztmetszeti komponensébe évente bevonni kívánt másodlagos célterületek és célváltozók listájának meghatározásához. Indokolt tehát elfogadni a szolgáltatások rendelkezésre állására vonatkozó 2016. évi modul másodlagos célváltozóinak és azok azonosítóinak meghatározásával kapcsolatos végrehajtási intézkedéseket.
- (3) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Európai Statisztikai Rendszer Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az EU-SILC keresztmetszeti komponensébe bevont, a szolgáltatások rendelkezésre állására vonatkozó 2016. évi modul másodlagos célváltozóit és azok azonosítóit a melléklet tartalmazza.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 16-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ HL L 165., 2003.7.3., 1. o.

MELLÉKLET

E rendelet alkalmazásában az alábbi egységek, adatgyűjtési módok és tárgyidőszakok alkalmazandók:

1. Egység

A célváltozók két különböző típusú egységre vonatkoznak:

A gyermekgondozási szolgáltatások elfogadható költségére (megfizethetőségére), az ilyen szolgáltatások iránti fedezetlen szükségletekre, valamint az ilyen szolgáltatások igénybe nem vételének okaira, az iskolarendszerű oktatás és az egészségügyi ellátás megfizethetőségére, továbbá az otthoni gondozásra szoruló személyek háztartásbeli jelenlétére vonatkozó változók, valamint valamennyi, az otthoni gondozásra vonatkozó változó a háztartás szintjén értelmezendő, és a háztartás egészére vonatkozik.

Az iskolarendszerű oktatás iránti fedezetlen szükségletekre, az iskolarendszerű oktatásból való kimaradás fő indokára, az egész életen át tartó tanulásra, az otthoni gondozásra és az otthoni gondozásra fordított heti óraszámra vonatkozó információkat a háztartás minden egyes tagjára nézve össze kell gyűjteni, vagy ha értelmezhető, akkor minden legalább 16 éves kiválasztott válaszadóra nézve.

A gyermekgondozás költségeire, a költségek viselésének arányára és a költségviselőkre/költségekhez hozzájárulókra vonatkozó információkat a háztartást képviselő válaszadónak kell megadnia minden 0–12 éves gyermekre vonatkozóan.

Az iskolarendszerű oktatás költségeire, a költségek viselésének arányára és a költségviselőkre/költségekhez hozzájárulókra vonatkozó információkat a háztartást képviselő válaszadónak kell megadnia a háztartás minden egyes tagjára vonatkozóan.

2. Az adatgyűjtés módja

Az olyan, háztartás szintjén értelmezendő változókra vagy az olyan háztartás minden egyes tagjára értelmezendő változókra (beleértve a gyermekekre vonatkozókat is), ahol az információkat a háztartásra vonatkozóan adják meg, az adatgyűjtés módja személyes interjú a háztartást képviselő válaszadóval.

Az egyén szintjén értelmezendő változókra vonatkozó kérdések esetében az adatgyűjtés módja személyes interjú a háztartás összes legalább 16 éves tagjával, vagy adott esetben minden kiválasztott válaszadóval.

Az életkor a jövedelmi tárgyidőszak végén betöltött életévet jelenti.

Az összegyűjtendő információ jellege miatt kizárólag a személyes válaszadás megengedett, (kivéve az átmenetileg távollévő vagy válaszadásra képtelen személyek esetében, akik helyett meghatalmazott is válaszolhat).

3. Tárgyidőszak

A célváltozók két tárgyidőszaktípusra vonatkoznak:

Az adatfelvételt megelőző 12 hónap az iskolarendszerű oktatással kapcsolatos fedezetlen szükségletekre, az iskolarendszerű oktatásból való kimaradás fő indokára, az egész életen át tartó tanulásra, valamint az egészségügyi szolgáltatások igénybevételére és költségeinek fizetésére vonatkozó változók esetében.

Szokásos a többi változó tekintetében.

4. Az adatok továbbítása

A másodlagos célváltozókat a Bizottság (Eurostat) számára – az elsődleges célváltozók után – a háztartási adatállományban („H-file”), a rögzítési adatállományban („R-file”) és a személyi adatállományban („P-file”) kell továbbítani

2016. ÉVI SZOLGÁLTATÁSOK ELÉRHETŐSÉGE MODUL: A CÉLVÁLTOZÓK LISTÁJA

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
Gyermekgondozás		
RC010		A gyermekintézményi ellátás költségeinek fizetése
	1	Igen
	2	Nem

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
RC010_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 4	E gyermek esetében nincs gyermekintézményi ellátás
	- 5	Nincs 0–12 év közötti gyermek a háztartásban
RC020		<i>A megfizetett gyermekintézményi ellátás költségeinek aránya</i>
	1	Teljes árú (teljes költség)
	2	Kedvezményes árú (támogatás az államtól, a munkáltatótól, magánszemélytől stb.)
	9	Nem tudja
RC020_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 2	Nem értelmezhető (RC010 = 2)
	- 4	E gyermek esetében nincs gyermekintézményi ellátás
	- 5	Nincs 0–12 év közötti gyermek a háztartásban
RC030		<i>Ki fizeti a gyermekintézményi ellátás költségeit/ki járul hozzá</i>
	1	Állami vagy helyi hatóságok
	2	Munkáltató
	3	Más intézmények (pl. egyház, nonprofit szervezetek)
	4	Nem a háztartáshoz tartozó magánszemély
	5	Egyéb
9	Nem tudja	
RC030_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 2	Nem értelmezhető (RC020 = 1)
	- 4	E gyermek esetében nincs gyermekintézményi ellátás
	- 5	Nincs 0–12 év közötti gyermek a háztartásban
HC040	1	<i>A gyermekgondozási szolgáltatások megfizethetősége</i> Nagy nehézségek árán

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
	2	Nehézségek árán
	3	Kisebb nehézségek árán
	4	Viszonylag könnyen
	5	Könnyen
	6	Nagyon könnyen
HC040_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 4	Nem merült fel gyermekgondozási költség a háztartásban.
	- 5	Nincs 0–12 év közötti gyermek a háztartásban
HC050		<i>A gyermekintézményi ellátással kapcsolatos fedezetlen szükségletek</i>
	1	Igen
	2	Nem
HC050_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 5	Nincs 0–12 év közötti gyermek a háztartásban
HC060		<i>A gyermekintézményi ellátás (fokozottabb) igénybe nem vételének fő indoka</i>
	1	Nem engedheti meg magának
	2	Nincs hely
	3	Van hely, de nem a közelben
	4	Van hely, de a nyitvatartási idő nem megfelelő
	5	Van hely, de a szolgáltatás nem megfelelő színvonalú
	6	Egyéb okok
HC060_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 2	Nem értelmezhető (HL C 050. = 2)
	- 5	Nincs 0–12 év közötti gyermek a háztartásban
Iskolarendszerű oktatás és képzés		
RC070		<i>Tandíjfizetés</i>
	1	Igen
	2	Nem

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
RC070_F	1 - 1 - 4	Kitöltve Hiányzik A válaszadó nem vesz részt iskolarendszerű oktatásban
RC080	1 2 9	<i>A tandíj egy részének fizetése</i> Teljes ár (teljes költség) Kedvezményes ár (támogatás az államtól, a munkáltatótól, magánszemélytől stb.) Nem tudja
RC080_F	1 - 1 - 2 - 4	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (RC070 = 2) A válaszadó nem vesz részt iskolarendszerű oktatásban
RC090	1 2 3 4 5 9	<i>Ki fizeti a tandíjat/ki járul hozzá</i> Állami vagy helyi hatóságok Munkáltató Más intézmények (pl. egyház, nonprofit szervezetek) Nem a háztartáshoz tartozó magánszemély Egyéb Nem tudja
RC090_F	1 - 1 - 2 - 4	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (RC080 = 1) A válaszadó nem vesz részt iskolarendszerű oktatásban
HC100	1 2 3 4 5 6	<i>Az iskolarendszerű oktatás megfizethetősége</i> Nagy nehézségek árán Nehézségek árán Kisebb nehézségek árán Viszonylag könnyen Könnyen Nagyon könnyen
HC100_F	1 - 1 - 4 - 5	Kitöltve Hiányzik Nem merült fel iskolarendszerű oktatással kapcsolatos költség a háztartásban A háztartásban senki nem vesz részt iskolarendszerű oktatásban

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
PC110	1	Igen
	2	Nem
PC110_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 3	Nem kiválasztott válaszadó
	- 4	A válaszadó jelenleg nem vesz részt iskolarendszerű oktatásban
PC120		<i>Az iskolarendszerű oktatásból való kimaradás fő indoka</i>
	1	Nem engedheti meg magának
	2	Nem nyert felvételt a tanfolyamra vagy a programba
	3	Időhiány (időbeosztás, családi kötelezettségek stb.)
	4	Nincsen megfelelő tanfolyam vagy program
PC120_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 2	Nem értelmezhető (PC110 = 2)
	- 3	Nem kiválasztott válaszadó
	- 4	A válaszadó jelenleg nem vesz részt iskolarendszerű oktatásban
Egész életen át tartó tanulás		
PC130	1	Igen
	2	Nem
PC130_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 3	Nem kiválasztott válaszadó
PC140	1	Igen
	2	Nem
PC140_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 3	Nem kiválasztott válaszadó

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
PC150		<i>A keresőtevékenységgel kapcsolatos képzésből való kimaradás fő indoka</i>
	1	Nem engedheti meg magának
	2	Érdeklődés hiánya
	3	Időhiány (időbeosztás, családi kötelezettségek stb.)
	4	Nincsen megfelelő tanfolyam vagy program
	5	A munkáltató nem biztosítja
	6	Egyéb okok
PC150_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 2	Nem értelmezhető (PC140 = 1)
	- 3	Nem kiválasztott válaszadó
Egészségügyi ellátások		
HC160		<i>Egészségügyi ellátások igénybevétele</i>
	1	Igen
	2	Nem
HC160_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
HC170		<i>Egészségügyi ellátások költségeinek fizetése</i>
	1	Igen
	2	Nem
HC170_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 2	Nem értelmezhető (HL C 160. = 2)
HC180		<i>Egészségügyi ellátások megfizethetősége</i>
	1	Nagy nehézségek árán
	2	Nehézségek árán
	3	Kisebb nehézségek árán
	4	Viszonylag könnyen
	5	Könnyen
	6	Nagyon könnyen
HC180_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 4	Nem merült fel egészségügyi ellátással kapcsolatos költség a háztartásban

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
Otthoni gondozás		
HC190	1 2	<i>Hosszan tartó fizikai, értelmi/szellemi betegség, fogyatékoság vagy idős kor miatt otthoni gondozásra szoruló személyek jelenléte a háztartásban</i> Igen Nem
HC190_F	1 - 1	Kitöltve Hiányzik
HC200	1 2	<i>Szakképzett otthoni gondozásban részesült</i> Igen Nem
HC200_F	1 - 1 - 2	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (HL C 190. = 2)
HC210	1 2 3	<i>A szakképzett otthoni gondozás heti óraszám</i> Heti 10 óránál kevesebb Heti legalább 10, legfeljebb 20 óra Heti legalább 20 óra
HC210_F	1 - 1 - 2	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (HL C 200. = 2)
HC220	1 2	<i>A szakképzett otthoni gondozás költségeinek fizetése</i> Igen Nem
HC220_F	1 - 1 - 2	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (HL C 200. = 2)
HC230	1 2 3 4 5 6	<i>A szakképzett otthoni gondozás megfizethetősége</i> Nagy nehézségek árán Nehézségek árán Kisebb nehézségek árán Viszonylag könnyen Könnyen Nagyon könnyen

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
HC230_F	1 – 1 – 2	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (HL C 220. = 2)
HC240	1 2	<i>A szakképzett otthoni gondozással kapcsolatos fedezetlen szükségletek</i> Igen Nem
HC240_F	1 – 1 – 2	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (HL C 190. = 2)
HC250	1 2 3 4 5	<i>A szakképzett otthoni gondozás (fokozottabb) igénybe nem vételének fő indoka</i> Nem engedheti meg magának A rászoruló nem kíván ilyen szolgáltatást igénybe venni Ilyen szolgáltatások nem állnak rendelkezésre Az igénybe vehető szolgáltatás nem megfelelő színvonalú Egyéb okok
HC250_F	1 – 1 – 2	Kitöltve Hiányzik Nem értelmezhető (HL C 240. = 2)
PC260	1 2 3 4	<i>A válaszadó által nyújtott gondozás vagy segítség</i> Igen, csak a háztartás tagjai részére Igen, csak a saját háztartáshoz nem tartozó személyek részére Igen, a háztartás tagjai részére és a saját háztartáshoz nem tartozó személyek részére is Nem
PC260_F	1 – 1 – 3	Kitöltve Hiányzik Nem kiválasztott válaszadó
PC270	1 2 3	<i>A válaszadó által nyújtott gondozás vagy segítség heti óraszám</i> Heti 10 óránál kevesebb Heti legalább 10, legfeljebb 20 óra Heti legalább 20 óra

Változó azonosítója	Értékek	Célváltozó
PC270_F	1	Kitöltve
	- 1	Hiányzik
	- 2	Nem értelmezhető (PC260 = 4)
	- 3	Nem kiválasztott válaszadó

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/246 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2015. február 16.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 16-án.

*a Bizottság részéről,**az elnök nevében,*

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	EG	116,3
	IL	91,3
	MA	80,6
	TR	115,4
	ZZ	100,9
0707 00 05	EG	191,6
	TR	192,8
	ZZ	192,2
0709 91 00	EG	57,5
	ZZ	57,5
0709 93 10	MA	209,2
	TR	237,0
	ZZ	223,1
0805 10 20	EG	46,6
	IL	70,1
	MA	45,5
	TN	56,7
	TR	67,4
	ZZ	57,3
0805 20 10	IL	132,6
	MA	109,8
	ZZ	121,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	93,4
	IL	144,6
	JM	116,6
	MA	119,3
	TR	79,0
	ZZ	110,6
	ZZ	110,6
0805 50 10	TR	61,5
	ZZ	61,5
0808 10 80	BR	68,8
	CL	94,6
	CN	119,5
	MK	22,6
	US	191,8
	ZZ	99,5
	ZZ	99,5

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0808 30 90	CL	184,9
	ZA	115,2
	ZZ	150,1

⁽¹⁾ Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nomenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG (KKBP) 2015/247 HATÁROZATA

(2015. február 10.)

az Európai Unió afganisztáni rendfenntartó missziója misszióvezetőjének kinevezéséről (EUPOL Afganisztán) (EUPOL AFGANISZTÁN/1/2015)

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 38. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Unió afganisztáni rendfenntartó missziójáról (EUPOL AFGHANISTAN [helyesen: EUPOL Afganisztán]) szóló, 2010. május 18-i 2010/279/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 10. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2010/279/KKBP tanácsi határozat 10. cikke (1) bekezdésének értelmében a Tanács a Szerződés 38. cikke harmadik bekezdésének megfelelően felhatalmazta a Politikai és Biztonsági Bizottságot, hogy meghozza az EUPOL Afganisztán misszió politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat, beleértve a misszióvezető kinevezéséről szóló határozatot is.
- (2) A Tanács 2014. december 17-én elfogadta a 2014/922/KKBP határozatot ⁽²⁾, amely 2016. december 31-ig meghosszabbította az EUPOL Afganisztán missziót.
- (3) Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője azt javasolta, hogy a 2015. február 16-tól 2015. december 31-ig tartó időszakra Pia STJERNVALL-t nevezzék ki az EUPOL Afganisztán misszióvezetőjének,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Politikai és Biztonsági Bizottság a 2015. február 16-tól 2015. december 31-ig tartó időszakra Pia STJERNVALL-t nevezi ki az EUPOL Afganisztán misszióvezetőjévé.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 10-én.

a Politikai és Biztonsági Bizottság részéről

az elnök

W. STEVENS

⁽¹⁾ HLL 123., 2010.5.19., 4. o.

⁽²⁾ A Tanács 2014. december 17-i 2014/922/KKBP határozata az Európai Unió afganisztáni rendfenntartó missziójáról (EUPOL AFGHANISTAN [helyesen: EUPOL Afganisztán]) szóló 2010/279/KKBP határozat módosításáról és meghosszabbításáról (HL L 363., 2014.12.18., 152. o.).

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/248 HATÁROZATA**(2014. október 15.)****a Szlovák Köztársaság által a Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) és a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) javára végrehajtott SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) számú intézkedésekről***(az értesítés a C(2014) 7277. számú dokumentummal történt)***(Csak a szlovák nyelvű szöveg hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (a továbbiakban: az EUMSZ) és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a fent említett rendelkezéseknek megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

- (1) A Dövera zdravotná poisťovňa, a.s. (a továbbiakban: Dövera vagy panaszos), magántulajdonban lévő szlovák egészségbiztosító társaság 2007. április 2-án panasszal fordult a Bizottsághoz, amelyben a Spoločná zdravotná poisťovňa, a.s. (a továbbiakban: SZP), állami tulajdonú egészségbiztosító 450 millió SKK (megközelítőleg 15 millió EUR) összegű 2006. január 26-án végrehajtott feltőkésítése formájában nyújtott állítólagos állami támogatásáról számolt be.
- (2) 2009. augusztus 21-én a Bizottság információkéréssel fordult a Szlovák Köztársasághoz. A válaszadási határidő meghosszabbítását követően a szlovák hatóságok 2009. szeptember 24-én kelt beadványukban rendelkezésre bocsátották a kért információkat.
- (3) A Bizottság 2010. február 26-án kelt levelében a Szlovák Köztársaságtól ezen tőkeinjekcióra vonatkozó további információk benyújtását és a szlovák kockázatkiegyenlítési rendszer (RES) – amely egy másik olyan intézkedés, amely állami támogatásnak minősülhet – pontosítását kérte. A szlovák hatóságok 2010. március 25-én kelt levelükben a kérelem megválaszolására rendelkezésre álló határidő meghosszabbítását kérték, amit a Bizottság 2010. március 31-i levelében jóváhagyott. Miután a Bizottság 2010. június 16-án emlékeztette a Szlovák Köztársaságot az információ benyújtására, a szlovák hatóságok 2010. július 9-i levelükben válaszoltak a kérésre. Amint azt a Bizottság 2010. november 4-i levelében kérte, a Szlovák Köztársaság 2010. december 3-án benyújtotta ezen válasz nem bizalmas változatát.
- (4) Az SZP 2010. január 1-jén összeolvadt egy másik állami tulajdonú egészségbiztosítóval, a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.-vel (a továbbiakban: VZP). E két állami tulajdonú részvénytársaság 1998-tól legalább 2005-ig átvette más egészségbiztosító társaságok biztosítási portfólióit.
- (5) A Bizottság és a Dövera között 2010 októberében és 2011. március 15-én tartott két találkozáson a panasz tárgyát és a szlovák egészségbiztosítási ágazat működését tárgyalták meg. 2011. július 15-i beadványában a Dövera kiegészítő információkkal szolgált a szlovákiai egészségbiztosítási ágazat jellegét illetően, valamint az SZP és a VZP javára állítólagosan nyújtott további három új intézkedéssel bővítette ki panaszát: i. az SZP adósságrendezése az állami tulajdonban lévő Veritel' a.s. vállalkozás által 2004–2005-ben, amelyre 52,7 és 28 millió EUR összegű kifizetés formájában került sor, ii. az Egészségügyi Minisztérium által 2006-ban az SZP számára nyújtott 7,6 millió EUR összegű támogatás, és iii. a VZP 2010. január 1-jei, állami finanszírozás útján végrehajtott 65,1 millió EUR összegű tőkeemelése. Következésképpen, a Bizottság felkérte a szlovák hatóságokat, hogy az új állításokat tartalmazó kibővített panasszal kapcsolatban nyújtsák be észrevételeiket. A válaszadási határidő meghosszabbítását követően a szlovák hatóságok 2011. november 11-i levelükben küldték meg észrevételeiket.

⁽¹⁾ HL C 278., 2013.9.26., 28. o.

- (6) A bizottsági szolgálatokkal való 2011. december 15-i találkozót követően a Dôvera 2012. január 16-i levelében további információval szolgált a nemzeti egészségbiztosítási ágazat jellegét illetően.
- (7) 2013. július 2-i levelében a Bizottság értesítette a Szlovák Köztársaságot, hogy a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat). Az eljárás megindításáról szóló határozat közzétételre került az Európai Unió Hivatalos Lapjában ⁽²⁾, amelyben felkérték az érdekelt feleket észrevételeik benyújtására.
- (8) A szlovák hatóságok 2013. július 24-i levelükben az eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó észrevételeik benyújtására rendelkezésre álló határidő meghosszabbítását kérték, amelyet a Bizottság 2013. július 30-i levelében jóváhagyott. A Szlovák Köztársaság 2013. augusztus 27-i levelében benyújtotta észrevételeit az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban.
- (9) A Bizottsághoz a következő öt harmadik fél nyújtotta be az eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó észrevételeit: a Társadalmi és Gazdasági Reformok Intézete (INEKO) 2013. október 15-i levelében; az Union zdravotná poisťovňa, a.s. (a továbbiakban: Union Egészségbiztosító) 2013. október 25-i levelében; az Egészségpolitikai Intézet (a továbbiakban: HPI) 2013. október 28-i levelében; a Združenie zdravotných poisťovní SR (a továbbiakban: ZZP, a szlovák egészségbiztosító társaságok szövetsége) 2013. október 28-i levelében és a Dôvera 2013. november 11-i levelében.
- (10) Ezen észrevételeket a 2013. november 20-i és 2013. december 20-i keltezésű levelekben továbbították a szlovák hatóságok számára. A szlovák hatóságok 2013. december 20-án az észrevételekre való válaszadásra vonatkozó határidő 2014. január 31-ig történő meghosszabbítását kérték, amelyet a Bizottság ugyanezen a napon jóváhagyott. Szlovákia 2014. január 29-i levelében válaszolt a harmadik felek által az eljárás megindításáról szóló határozatra tett észrevételekre.
- (11) 2014. április 2-án találkozóra került sor a Bizottság szolgálati és a szlovák hatóságok között.
- (12) A Bizottság 2014. április 11-én és 2014. augusztus 25-én kiegészítő információkat kért, amelyre Szlovákia 2014. május 15-i és 2014. augusztus 27-i levelében válaszolt.

2. ELŐZMÉNYEK

2.1. A SZLOVÁK KÖTELEZŐ EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI RENDSZER FEJLŐDÉSE

- (13) Szlovákia 1994-ben az egységes állami biztosítórendszerrel egy olyan plurális modellre váltott, amelyben állami és magánszervezetek is működhetnek. A 2005. január 1-jén hatályba lépett mélyreható reform, amely az 581/2004. és 580/2004. számú törvényeket foglalja magában (a továbbiakban: a 2005. évi reform) megváltoztatta a beszedett egészségbiztosítási járulékok újraelosztására vonatkozó szabályokat és (mind az állami, mind a magántulajdonban lévő) biztosító társaságok jogi formáját *sui generis* jogi személyről kereskedelmi jog szerint bejegyzett részvénytársaságra (azaz profitorientált magánjogi részvénytársaságra) változtatta. A működési engedélyek kiállítására és a biztosítótársaságok vonatkozó jogszabályoknak való megfelelésének felügyeletére független szabályozó hatóságként a Szlovák Egészségügyi Felügyeleti Hivatal (a továbbiakban: HSA) került felállításra. Lényegében ezen reformokat azért dolgozták ki, hogy hozzájáruljanak a rendelkezésre álló erőforrások hatékonyabb felhasználásához és javítsák az egészségügyi ellátás minőségét ⁽³⁾.
- (14) Szlovákiában valamennyi állami és magán egészségbiztosító társaság kötelező egészségbiztosítást nyújt a szlovák lakosoknak ⁽⁴⁾. Az 580/2004. számú törvényben biztosított lehetőség, amely szerint a kötelező egészségbiztosítási rendszerben a juttatási alapsomag kiegészítéseként egyéni egészségbiztosítást is lehet nyújtani, jelentősége

⁽²⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

⁽³⁾ Lásd még az Egészségügyi Rendszerek és Politikák Európai Megfigyelőközpontja által kiadott Hlavačka S, Wágner R, Riesberg A. „Health care systems in transition: Slovakia” (6. évfolyam, 10. szám, 2004) c. 2004. évi jelentést a 36. oldaltól (elérhető az alábbi internetcímen: http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0007/95938/E85396.pdf), különösen annak 99. oldalát.

⁽⁴⁾ Az 580/2004. számú törvény 3. szakaszával összhangban a Szlovák Köztársaság területén állandó lakóhellyel rendelkező természetes személynek az állami egészségbiztosítási rendszerben biztosítással kell rendelkeznie. A törvény kivételekről is rendelkezik, de csak a másik országban egészségbiztosítással rendelkező személyek tekintetében. A törvény 3. szakasza azt is meghatározza, hogy mely személyeknek kell az állami egészségbiztosítási rendszerben biztosítással rendelkezniük még akkor is, ha nem rendelkeznek állandó lakóhellyel a Szlovák Köztársaság területén. Az e határozatban szereplő „szlovák lakos” kifejezés megfelelő módon vonatkozik a személyek összes kategóriájára, amelynek az állami egészségbiztosítási rendszerben biztosítással kell rendelkeznie.

elhanyagolható a kötelező rendszer által biztosított átfogó egészségügyi juttatások miatt. ⁽⁵⁾ Emellett egy 2005. évi jogalkotási aktus lehetővé tette valamennyi egészségbiztosító társaságnak, hogy a kötelező egészségbiztosításból kizárt személyek számára ⁽⁶⁾ önkéntes egészségbiztosítást nyújtson.

- (15) Az 530/2007. számú törvény 2007-ben módosította az 581/2004. számú törvényt és 2008. január 1-jei hatállyal megtiltotta a kötelező egészségbiztosítási ágazatban tevékenykedő biztosítótársaságok számára a nyereség osztalék formájában történő kifizetését, ezzel kötelezve őket a szlovák egészségügyi rendszerben létrehozott többlet visszaforgatására. Ennek eredményeképpen az egészségbiztosító társaságok 2008 januárjától egyáltalán nem oszthatták fel nyereségüket. A szlovák alkotmánybíróság azonban a nyereségfelosztás tilalmát 2011. január 26-án a szlovák alkotmány több rendelkezésével összeegyeztethetetlennek minősítette. Ezen ítélet alapján a szlovák hatóságok 2011 júliusában a 250/2011. számú törvénnyel módosították az 530/2007. számú törvényt, azért, hogy bizonyos feltételek megléte esetén ⁽⁷⁾ újra engedélyezzék az egészségbiztosítók számára a kötelező egészségbiztosítási tevékenységekből származó nyereségük (részvényesek közötti) felosztását. Ezen jogszabályi változások eredményeképpen a nyereség folyósításának korlátozásával kapcsolatos kötelezettségzegési eljárást a Bizottság 2011 decemberében lezárta ⁽⁸⁾.
- (16) A szlovák hatóságok 2012. október 31-én projekttervet fogadtak el egy egységes, nonprofit, kötelező egészségbiztosítási rendszer létrehozására a Szlovák Köztársaság területén, amely a magán egészségbiztosító társaságok (2014. január 1-ig történő) önkéntes kivásárlása vagy (2014. július 1-ig történő) kisajátítása révén kerülne bevezetésre, és egyetlen (állami tulajdonban lévő) egészségbiztosító társaságot hozna létre ⁽⁹⁾. Ugyanakkor, a határozat elfogadásának időpontjáig a fent említett projektterv egyik lépését sem valósították meg meg ⁽¹⁰⁾.

2.2. EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÓK SZLOVÁKIÁBAN

- (17) A szlovák jogszabályok értelmében az egészségbiztosító társaság egy olyan, a Szlovák Köztársaság területén székhellyel rendelkező részvénytársaság, amelyet a HSA által kiadott engedélyhez kötött kötelező állami egészségbiztosítás nyújtására hoztak létre.
- (18) A szlovák lakosok az alábbi három biztosítóval köthetnek szerződést a kötelező egészségbiztosítási csomaghoz történő hozzáférés céljából:
- a) VZP, a szlovák állam tulajdonában lévő részvénytársaság, amelyet 2005. július 1-jén hoztak létre; az 1994. november 1-jei 273/1994. számú törvény által létrehozott VŠZP állami vállalat átalakításával hozták létre az Egészségbiztosítási Alapkezelő által működtetett Nemzeti Biztosítótársaság (Národná poisťovňa) jogutódjaként; a VZP 2010. január 1-jén összeolvadt az SZP állami tulajdonú vállalattal az 533/2009. számú törvény értelmében (ezért adott esetben a közös jogalany megnevezése a továbbiakban: SZP/VZP); a VZP egyedüli részvényese a Szlovák Köztársaság;
 - b) Dôvera, magántulajdonban lévő részvénytársaság (amelynek fő részvényese a PENTA közép-európai pénzügyi csoport); a Dôverát 2005. október 1-jén hozták létre és 2009. december 31-én összeolvadt az Apolloval, egy másik magántulajdonban lévő szlovák egészségbiztosító társasággal. 2010-ben az egyesült jogalany volt a legnagyobb magántulajdonban lévő egészségbiztosító társaság Szlovákiában;
 - c) a 2006. március 9-én létrehozott, magántulajdonban lévő Union Egészségbiztosító, részvénytársaság, amely a hollandiai székhelyű Achmea (korábban Eureko) csoport tagja.

⁽⁵⁾ Lásd még az Egészségügyi Rendszerek és Politikák Európai Megfigyelőközpontja által kiadott Szalay T, Pažitný P, Szalayová A, Frisová S, Morvay K, Petrovič M és van Ginneken E., „Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition” (13. évfolyam, 2. szám, 2011) c. 2011. évi jelentés 78. oldalát (elérhető az alábbi internetcímen: http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/E85396.pdf).

⁽⁶⁾ 352/2005. számú törvény, amely a Szlovákiában állandó lakóhellyel nem rendelkező és alkalmazásban nem álló személyek, valamint a szlovákiai állandó lakóhellyel, de külföldi egészségbiztosítással rendelkező személyekre vonatkozik. A szlovák hatóságoknak az eljárás megindításáról szóló határozatra adott válasza alapján az önkéntes biztosítás ezen lehetőségét a 121/2010. számú törvény 2010. május 1-jei hatállyal eltörölte.

⁽⁷⁾ A feltételek a következők: (1) a nyereség tartalékképzés céljából való kötelező felhasználása a befizetett jegyzett tőke 20 %-áig (a tartalék-alapot csak a veszteségek fedezésére lehet felhasználni) és (2) technikai tartalék kötelező létrehozása a tervezett egészségügyi ellátások várólistán lévő biztosított személyek részére történő kifizetése érdekében.

⁽⁸⁾ 2008/4268. számú kötelezettségzegési eljárás, amelyben az Európai Bizottság a belső piacra vonatkozó szabályok szerint felszólító levelet küldött a szlovák kormánynak, amelyben megállapítja, hogy az egészségbiztosító társaságok által az 581/2004. számú törvény 15. szakaszának (6) bekezdése szerint Szlovákiában nyújtott állami egészségbiztosítás szolgáltatásból származó nyereség szabad felhasználására vonatkozó tilalom a Szerződés 63. cikkében biztosított tőkemozgási szabadság indokolatlan korlátozásának minősül.

⁽⁹⁾ Az Állandó Döntőbíróság nemrég állapította meg saját joghatósága hiányát az Achmea holland vállalat (az Union Egészségbiztosító tulajdonosa) ezen tervekkel szembeni követeléseinek tekintetében, lásd Achmea a Szlovák Köztársaság ellen, PCA 2013-12. számú ügy, 2014. május 24-i döntés, elérhető az alábbi internetcímen: <http://news.achmea.nl/achmea-discloses-awards-of-arbitration-tribunals/>.

⁽¹⁰⁾ Lásd: http://spectator.sme.sk/articles/view/54162/3/achmea_loses_against_slovakia.html

- (19) A táblázat a Szlovák Köztársaságban 2008 és 2013 között kötelező egészségbiztosítást nyújtó vállalatok piaci részesedésének alakulását mutatja be ⁽¹⁾:

Év	2008	2009	2010	2011	2012	2013 ⁽¹⁾
Vállalatok	Biztosított személyek (%)					
VZP	55,4	55,0	66,74	65,79	64,4	64,09
SZP	13,6	12,0	2010: Az SZP összeol- vad a VZP-vel			
Apollo	8,4	10,0	2010: Az Apollo össze- olvad a Dóverával			
Dóvera	16,2	16,0	26,37	26,8	27,75	27,49
Union	6,4	7,0	6,89	7,41	7,85	8,42

⁽¹⁾ Lásd még az Állandó Döntőbíróság 2014. május 24-i döntésének 37. bekezdését a PCA 2013-12. számú ügyben, Achmea a Szlovák Köztársaság ellen (lásd a fenti 9. lábjegyzetet).

- (20) Minden egészségbiztosító társaság részvénytársaság és a tulajdonjogi szabályozás megengedi, hogy az állam és a magánszektor is részvényes legyen. Minden egészségbiztosító társaság köteles bizonyos fizetőképességi követelményeket teljesíteni. A biztosítók szigorú költségvetési korlátok között működnek és teljes mértékben felelnek a pénzügyi hiányért. Az egészségbiztosító társaságok mint az általános társasági jog alapján létrehozott magántulajdonban lévő részvénytársaságok önállóan kezelik műveleteiket és egészségügyi ellátásaik költségeit.
- (21) Az egészségbiztosító társaságok nyereségesek lehetnek és nyereséget is érnek el. ⁽¹²⁾ A szlovák biztosítótársaságok bevételei a biztosítási járulékokból, az állami költségvetésből (a gazdaságilag inaktív személyek nevében befizetett járulékok és az egészségügyi szolgáltatási költségek növekedésének fedezésére biztosított támogatás), a tulajdonból származó jövedelemből, ajándékokból és egyéb bevételekből származnak. Az egészségbiztosító társaságok nyereséget érhetnek el például egy hatékonyabb gazdálkodási rendszer létrehozása vagy az egészségügyi szolgáltatással való szerződés kötés során folytatott egyeztetések révén.

2.3. A SZLOVÁK KÖTELEZŐ EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI ÁGAZAT FŐBB JELLEMZŐI

2.3.1. Szociális cél és közérdek

- (22) A szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer szociális célt szolgál, azaz az egészségügyi ellátás nyújtását és az életképes egészségbiztosítási rendszer fenntartását teszi lehetővé. Az állampolgároknak joguk van az egészségbiztosításra és a szlovák lakosoknak kötelező biztosítást kötni ⁽¹³⁾. Az egészségbiztosításon alapuló ingyenes egészségügyi ellátáshoz való jog a Szlovák Köztársaság alkotmányos kötelessége. ⁽¹⁴⁾ A szlovák hatóságok szerint a kötelező egészségbiztosítás egészségbiztosító társaságok által, a Szlovák Köztársaságban történő nyújtása az állam nevében való alkotmányos kötelesség teljesítésének, azaz a kötelező egészségbiztosítási rendszer kezelése révén a szlovák lakosoknak történő egészségbiztosítás nyújtásának tekinthető. Az egészségügyi rendszer finanszírozása és az egészségügyi ágazatban keletkező veszteségek fedezése a Szlovák Köztársaság törvény szerinti felelőssége. ⁽¹⁵⁾ Az egészségbiztosításról szóló 580/2004. számú törvény 2. szakasza szerint a kötelező állami egészségbiztosítás nyújtása közérdekű tevékenységnek minősül, amelynek során állami pénzeszközöket kezelnek.

⁽¹¹⁾ A 2011-2013. évre vonatkozó adatokat a panaszos szolgáltatatta az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiben.

⁽¹²⁾ Az eljárás megindításáról szóló határozat (23) és (24) preambulumbekkezdése.

⁽¹³⁾ A biztosítás kötésére vonatkozó kötelezettséget valamennyi meghatározott személy számára törvény írja elő (az 580/2004. számú törvény 3. szakasza). A törvény alapján meghatározott valamennyi állampolgár jogilag köteles állami egészségbiztosítási járulékot fizetni (580/2004. számú törvény 11. szakasza). A járulékok meg nem fizetése bűncselekménynek minősül.

⁽¹⁴⁾ A Szlovák Köztársaság Alkotmányának 40. cikke az alkotmányosan garantált „alapvető jogok és szabadságok” között előírja: „Mindenkinek joga van egészsége védelméhez. Az egészségbiztosítás alapján az állampolgárnak joga van ingyenes egészségügyi ellátásra és egészségügyi segédeszközökre a törvényben meghatározott feltételek szerint.”

⁽¹⁵⁾ Különösen a 2004-ben elfogadott jogszabály-módosításokkal összhangban a Szlovák Köztársaság majdnem 1 milliárd EUR értékű, az egészségügyi ágazatban korábban keletkezett adósságot rendezett, ideértve a magántulajdonban lévő egészségbiztosító társaságok adósságait (a szlovák hatóságok által a Bizottságnak 2010. július 9-én nyújtott információ alapján).

2.3.2. Kötelező tagság, nyílt csatlakozás és közösségi díjszabás

- (23) Az 580/2004. és az 581/2004. számú törvény rendelkezéseinek értelmében a szlovák állami egészségügyi programban való részvétel kötelező a Szlovák Köztársaság lakosságának többsége számára ⁽¹⁶⁾. Szlovákiában a kötelező egészségbiztosítás 2010. április 30-ig az 1408/71/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁷⁾ és 2010. május 1-től a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében biztosított személyekre is kiterjed ⁽¹⁸⁾.
- (24) A biztosított személyeknek joguk van egészségbiztosító társaságot választani és évente egyszer biztosítótársaságot váltani. A nyílt csatlakozási kötelezettség és a közösségi díjszabás elve értelmében a szlovák egészségbiztosító társaságok jogi kötelezettsége, hogy biztosítási rendszerükbe felvételét kérő minden szlovák lakost felvegyenek, feltéve, hogy megfelelnek a szlovák egészségbiztosításra vonatkozó jogi követelményeknek. A biztosítótársaságok különösen nem tagadhatják meg egyes személyek biztosítását életkor, egészségügyi állapot vagy betegségi kockázat ⁽¹⁹⁾ alapján és ezen tényezőktől függetlenül az alapszintű egészségbiztosítást ugyanígy kell mindenki számára biztosítaniuk.
- (25) Ezért a szlovák egészségbiztosítási rendszer az egészségbiztosító társaságok közötti, kockázatkiegénylítés rendszeren (RES) keresztül történő méltányos kockázatmegosztásra is magában foglal egy jogi szerkezetet. A RES értelmében ⁽²⁰⁾ a magasabb kockázatú személyeket biztosító egészségbiztosító társaságok pénzeszközöket kapnak az alacsonyabb kockázatú portfólióval rendelkező egészségbiztosító társaságoktól a járulékok havi és éves újraelosztása és az átutalások ügyintézése révén. ⁽²¹⁾

2.3.3. Juttatások és jövedelem alapú járulékok

- (26) Szlovákia kötelező egészségbiztosítási rendszere kötelező járulékfizetésen alapul. A járulék mértékeit törvény határozza meg és az a biztosított jövedelmével arányos (hasonlóan a jövedelemre kivetett adóhoz), ahelyett, hogy a biztosított kockázaton (például a biztosított életkorán vagy egészségügyi állapotán) alapulna. Ezen járulékokat, amelyek a szlovák hatóságok szerint az állami pénzeszközök részét képezik, az alábbi csoportoktól szedik be: 1. munkaadók és munkavállalók, 2. önfoglalkoztatók, 3. az önkéntesen munkanélküli személyek, 4. az állam (az „államilag biztosítottak”, azaz főleg a gazdaságilag inaktív személyek), és 5. az osztalékfizetők.
- (27) Minden biztosított személy számára a juttatások azonos alapszintjét garantálják („juttatási alapsomag”). A rendszerbe befizetett járulékok összege és a kapott juttatások ⁽²²⁾ között nincs közvetlen kapcsolat. A kötelező egészségbiztosítás által fedezett egészségügyi szolgáltatásokat a biztosított személy által befizetett járulékoktól függetlenül garantálják.
- (28) A kötelező egészségbiztosítás juttatási alapsomagja a Szlovák Köztársaságban biztosított csaknem valamennyi egészségügyi kezelésre kiterjed, ami azt jelenti, hogy ez a csomag gyakorlatilag teljes egészségügyi ellátást biztosít. A juttatási alapsomagban jelenleg mindenki jogosult ingyenes egészségügyi ellátásra, néhány kezelés (pl. plasztikai sebészet) kivételével, valamint a gyógyszerek, gyógyfürdőkezelések és az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó bizonyos szolgáltatások (pl. sürgősségi ellátások) részleges térítés mellett való igénybevételére. A juttatási alapsomagot kormányrendelet szűkítheti vagy bővítheti (további parlamenti egyeztetések nélkül). Mivel a szlovák alkotmány a törvényben meghatározott feltételek szerint minden állampolgár számára garantálja a kötelező egészségbiztosítási rendszerben az egészségügyi ellátás igénybevételét, a biztosítótársaságoknak nincs befolyásuk a kínált juttatási keretre, a juttatási alapsomag fedezeti szintjére vagy díjaira, mivel ezeket törvény határozza meg.
- (29) A szlovák egészségbiztosító társaságok a juttatási alapsomagot kiegészíthetik és ki is egészítik az általuk választott különféle többletjogosultságokkal (juttatásokkal), amelyek az alapsomagban nem szereplő, de a biztosítók által ügyfeleiknek ingyen, a kötelező egészségbiztosítási rendszer azonos egészségügyi csomagjának részeként kínált szolgáltatásokra terjednek ki. A rendelkezésre álló információk például arra engednek következtetni, hogy az egészségbiztosító társaságok eldönthetik, hogy ugyanazon kötelező egészségbiztosítási csomag részeként nagyobb fedezetet biztosítanak-e bizonyos kiegészítő és megelőző kezelésekhez. Ezen többletjuttatások különböznek a díjazás ellenében nyújtható egyéni egészségbiztosítási szolgáltatásoktól.

⁽¹⁶⁾ Lásd a 4. lábjegyzetet.

⁽¹⁷⁾ A Tanács 1971. június 14-i 1408/71/EGK rendelete a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról (HL L 149., 1971.7.5., 2. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és Tanács 2004. április 29-i 2004/883/EK rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

⁽¹⁹⁾ Lásd még az 580/2004/EK rendelet 6. cikkének (9) bekezdését.

⁽²⁰⁾ Az 580/2004. számú törvény 3. része

⁽²¹⁾ Lásd az alábbi (45)–(47) preambulumbekendést.

⁽²²⁾ Lásd az 577/2004. számú törvényt.

2.3.4. Az egészségügyi szolgáltatók és szolgáltatások kiválasztása

- (30) Az egészségbiztosító társaságoknak jogában áll az egészségügyi szolgáltatók kiválasztása és tárgyalásokat folytatni az orvosokkal és egyes kórházakkal megkötendő szerződésekről. Ezáltal az egészségbiztosító társaságok az egyes egészségügyi szolgáltatókkal kötnék szerződést, és ezen szerződéseket egymástól függetlenül kötik meg. Az egészségügyi szolgáltatók így valamennyi vagy csak néhány egészségbiztosító társasággal is köthetnek szerződést, és ez fordítva is igaz. Az egészségbiztosító társaságok az állami és magán egészségügyi szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokat is megtérítik.
- (31) Az egészségügyi szolgáltatások földrajzi elérhetőségének biztosítása érdekében a kormány minimális hálózati követelményeket határoz meg a kapacitástervezés befolyásolása érdekében. Az egészségbiztosító társaságok számára törvény írja elő azt a minimális számú kórházat, amellyel a kötelező egészségbiztosítás nyújtása során szerződést kell kötniük. Valamennyi egészségbiztosító társaság létrehozza a saját hálózatát, és további kórházakkal és egyéb egészségügyi szolgáltatókkal való szelektív szerződéskötés révén fejleszti a minimális hálózatot. Az ezen kórházak és/vagy egyéb egészségügyi szolgáltatók által nyújtott, valamint a kötelező egészségbiztosítási fedezetben szereplő egészségügyi szolgáltatásokat ezáltal az egészségbiztosító fedezi a biztosított személyek javára. Az egészségbiztosító társaságok bizonyos mozgásterrel rendelkeznek a biztosított személyeknek nyújtott egészségügyi szolgáltatások minőségére és árára vonatkozó kórházi egyeztetések során.

2.3.5. Keretszabályok

- (32) A kötelező egészségbiztosítási rendszert a Szlovák Köztársaságban egyedi szabályok szabályozzák⁽²³⁾. A törvény értelmében valamennyi kötelező egészségbiztosítást nyújtó egészségbiztosító társaság azonos jogállással, jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik. Minden egészségbiztosító társaság az állami egészségbiztosítás végrehajtására jön létre és nem végezhet az 581/2004. számú törvény 6. szakaszában felsorolt tevékenységeken kívüli tevékenységeket. A kötelező egészségbiztosítási rendszert kezelő egészségbiztosító társaságok tevékenysége az általános állami ellenőrzés alá tartozik, amelyet különösen a szabályozó hatóságon, vagyis az egészségügyi rendszerben nyomonkövetési és felügyeleti szerepet is betöltő HSA-n keresztül gyakorolnak. A HSA felügyeli, hogy az egészségbiztosító társaságok és szolgáltatók megfelelnek-e ezen jogi keretnek és beavatkozik, amennyiben azt megsértik.

3. A VITATOTT INTÉZKEDÉSEK LEÍRÁSA

- (33) Jelen határozat az alábbi hat intézkedést vizsgálja (a továbbiakban együttesen: a vitatott intézkedések)⁽²⁴⁾:

3.1. AZ SZP 2006. ÉVI TŐKEEMELÉSE

- (34) A Dôvera magántulajdonban lévő egészségbiztosító társaság 2007. április 2-án kelt levelében a Szlovák Köztársaság által az állami tulajdonban lévő SZP vállalat számára 450 millió SKK (körülbelül 15 millió EUR) összegben, 2005. november 28. és 2006. január 18. között három részletben nyújtott tőkeinjekcióval kapcsolatban panaszt emelt a Bizottságnál.
- (35) Ezen tőkeemelés az egészségügyi ágazat reformjához és a Szlovák Köztársaság egészségbiztosítási ágazatának 2004-2005. évi reformjához kapcsolódott. Valójában az SZP-t részvénytársaságként való megalapításának 2005. évi időpontjában, egy közintézmény⁽²⁵⁾ jogutódjaként törvény kötelezte arra, hogy az eredeti biztosítótársaság eszközei mellett annak 2005 előtt felmerült kötelezettségeit is átvegye, amely összeg következtében az egészségbiztosító társaságokról szóló törvény (581/2004. számú törvény) 14. szakaszának 1. bekezdésében meghatározott követelmények szerint elégtelen fizetőképességi helyzetbe került. Ezen kötelezettségek 2005. december 31-én 467,765 millió SKK-t (körülbelül 15,5 millió EUR) tettek ki.

⁽²³⁾ Pl. a biztosított személy és az egészségbiztosító közötti kapcsolatot nem szerződés, hanem törvény (lásd az 580/2004. számú törvény 4. szakaszát) határozza meg. Az egészségbiztosító társaságok és az egészségügyi ellátás felügyeletét is törvény szabályozza.

⁽²⁴⁾ Az intézkedések részletes ismertetése az eljárás megindításáról szóló határozat (44)–(72) preambulumbekkezdésében található.

⁽²⁵⁾ 2005. május 1. előtt az SZP mint közintézmény egyedi és viszonylag korlátozott biztosítási portfólióval rendelkező biztosítótársaságként működött, mivel – más biztosítótársaságoktól eltérően – köteles volt biztosításikötvény-tulajdonosai számára egyes megelőző egészségügyi ellátásokat és a munkával összefüggő sérülésekkel és foglalkozási megbetegedésekkel kapcsolatos egyes egészségügyi ellátásokat is fedezni.

3.2. AZ SZP VERITEL ÁLTAL TÖRTÉNŐ ADÓSSÁGRENDEZÉSE

- (36) A Veritel' állami ügynökséget 2003-ban ⁽²⁶⁾ hozták létre az egészségügyi adósságok rendezése érdekében és a szlovák kormány a meglévő egészségbiztosítási alapok 2005. szeptember 30-áig való részvénytársaságokká történő átalakítását megelőzően az egészségügyi létesítmények és egészségbiztosító társaságok adósságkönnyítésére vonatkozó projekt végrehajtásával bízta meg. Az adósságkönnyítés folyamatának végrehajtására a szlovák kormány határozatai alapján került sor.
- (37) A 2003–2005 közötti időszakban a Veritel' 644 millió EUR készpénz ellenében több, mint 1 100 millió EUR könyv szerinti értékű adósságot rendezett az egészségügyi ágazatban. Mivel az egészségügyi miniszter bejelentette, hogy az egészségügyi rendszerben nem kerül sor több kiegészítésre, a Veritel' ügynökséget 2006-ban megszüntették ⁽²⁷⁾.
- (38) A panaszos szerint az SZP adósságának Veritel' által 52,7 millió EUR összegben történő rendezése, amely összeg magasabb annál, mint amit a panaszos kapott ⁽²⁸⁾, indokolatlan hátrányos megkülönböztetés gyanúját veti fel az adósságrendezési eljárás során. A panaszos fő problémája ugyanakkor az, hogy 2005. november 30-án (tehát az átalakulás után) a Veritel' az SZP további körülbelül 28 millió EUR értékű, a biztosítási díj újraelosztására szolgáló különleges számlán fennálló adósságát is rendezte. Erre úgy került sor, hogy az SZP a biztosítási díjra vonatkozó követeléseket és kamatokat a Veritel' javára engedményezte. Az SZP körülbelül 929 millió SKK értékű biztosítási díjra vonatkozó követelést és kamatot engedményezett a Veritel' javára (amelyből a kamat összege majdnem 343 millió SKK volt). Ennek fejében a Veritel' 840 millió SKK (körülbelül 28 millió EUR) összegű ellenértéket szolgáltatott az SZP-nek azzal, hogy a biztosítási díj újraelosztására szolgáló különleges számlán fennálló adósságát kiegyenlítette ⁽²⁹⁾.

3.3. AZ SZP SZÁMÁRA 2006-BAN NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

- (39) 2006 második felében az Egészségügyi Minisztérium további támogatást nyújtott az SZP-nek a 2006. júliusában megszüntetett Veritel' felszámolási mérlegének egy részének felhasználásával. A panaszos szerint a támogatás összege körülbelül 7,6 millió EUR volt.
- (40) A panaszos állítása szerint ezt a támogatást az SZP egészségügyi szolgáltatókkal szembeni, 2005 előtről fennálló kötelezettségeinek rendezése céljából nyújtották, habár nem volt világos, hogy ezen adósságok fennálltak-e még a támogatás nyújtásának idején is.
- (41) A szlovák hatóságok szerint ugyanakkor a Veritel' felszámolási mérlegében szereplő pénzügyi eszközöket nem az SZP, hanem az akkor állami tulajdonban lévő egészségügyi intézmények számára nyújtották azért, hogy azok az SZP számára ki tudják fizetni kötelezettségeiket (azaz az egészségbiztosítási járulékokat munkavállalóik után). A szlovák hatóságok szerint tehát nem nyújtottak támogatást, hanem az állam rendes módon kifizette meglévő nem vitatott kötelezettségeit, azaz a ki nem fizetett biztosítási díjakat az egészségbiztosító számára.

3.4. A VZP 2010. ÉVI TŐKEEMELÉSE

- (42) Az Egészségügyi Minisztériumon keresztül a Szlovák Köztársaság 2010. január 1-jén megnövelte a VZP jegyzett alaptőkéjét. Az alaptőke-emelés összege körülbelül 65,1 millió EUR volt.
- (43) A panaszos szerint úgy tűnik, hogy az állam a VZP bevételi hiányát pótolta ilyen módon, ugyanis a VZP közel állt a fizetéképtelenséghez. A panaszos továbbá azt állítja, hogy az államnak semmilyen reménye nem volt befektetésének ésszerű időkereteken belül való megtérülésére, különösen mivel Szlovákia éppen akkor fogadta el az egészségbiztosító társaságok nyereségének felosztását megtiltó törvényt.
- (44) A szlovák hatóságok szerint a VZP 2010. évi tőkeemelésére a pénzügyi válság hatásainak kiküszöbölése érdekében, valamint azért volt szükség, hogy a VZP az egészségügyi szolgáltatások iránti növekvő kereslet mellett is ellen tudjon állni az eladósodottság szintjének növelésére irányuló nyomásnak.

⁽²⁶⁾ A Veritel', a.s.-t a 2003. április 2-i 262. számú szlovák kormányhatározat alapján hozták létre.

⁽²⁷⁾ Lásd az Egészségügyi Rendszerek és Politikák Európai Megfigyelőközpontja által kiadott Szalay T, Pažitný P, Szalayová A, Frisová S, Morvay K, Petrovič M és van Ginneken E., „Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition” (13. évfolyam, 2. szám, 2011) c. 2011. évi jelentés 142. oldalát (elérhető az alábbi internetcímen: http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0004/140593/E85396.pdf).

⁽²⁸⁾ Összehasonlításképpen, a panaszos szerint a Dóvera jogelődjeinek adósságát csak 27,25 millió EUR összegben rendezték, holott azok együttes mérete meghaladta az SZP-ét.

⁽²⁹⁾ A panaszos állítása szerint, az idézet a „Report on Inquiry into the Activities of Veritel', a.s. Throughout its Existence” c., a szlovák pénzügyminisztérium által 2007. szeptemberében kiadott jelentésből származik.

3.5. A KOCKÁZATKIEGYENLÍTÉSI RENDSZER (RES)

- (45) A Bizottság előzetes értékelése során azt is felfedezte, hogy a Szlovák Köztársaságban az egészségbiztosító társaságok finanszírozása egy kockázatközösségi és -kiegészítési mechanizmust, a kockázatkiegyenlítési rendszert (RES) is magában foglal.
- (46) A RES ⁽³⁰⁾ teljes egészében alkalmazandó a Szlovák Köztársaságban kötelező egészségbiztosítást nyújtó valamennyi egészségbiztosító társaság esetében. Habár az egészségbiztosító társaságok a munkavállalóktól, önfoglalkoztatóktól, a közvetlen fizetőktől (önkéntesen munkanélküli személyektől), az államtól és az osztalékfizetőktől közvetlenül szedik be a kötelező egészségbiztosításhoz a járulékokat, de a biztosított népességcsoportok eltérő szerkezete miatt a bevételek és kiadások egyenlőtlenül oszlanak meg az egészségbiztosító társaságok között. A magasabb kockázatú portfólióval rendelkező egészségbiztosító társaságok pénzügyi terheinek és a kockázatszelekció esélyének csökkentése érdekében a járulékok a RES segítségével, a HAS által megnevezett számítás alapján újrafelosztásra kerülnek ⁽³¹⁾. A RES-hez alkalmazott paraméterek az alábbiak: életkor, nem, valamint 2010 óta a biztosított foglalkoztatottsági állapota.
- (47) A szlovák hatóságok szerint a RES nem állami támogatási forma, hanem a pénzügyi eszközök a RES vonatkozó kritériumaival összhangban történő kiegyenlítése, azaz a biztosított személyek közötti szolidaritás kifejezése, amely ennek következtében nem minősül állami támogatásnak.

3.6. A PORTFÓLIÓK SZP ÉS VZP JAVÁRA TÖRTÉNŐ ÁTRUHÁZÁSA

- (48) A később felszámolásra került egészségbiztosító társaságok portfólióinak az SZP/VZP javára állami beavatkozással történő közvetlen átruházásai (különösen a Družstevná zdravotná poisťovňa vállalat portfólióinak a VZP és az Európská zdravotná poisťovňa vállalat portfólióinak az SZP javára történő átruházása) egy másik intézkedés, amely az előzetes értékelés során jutott a Bizottság tudomására.
- (49) A Dövera szerint az EZP portfólióját közvetlenül az SZP javára ruházták át, annak ellenére, hogy voltak más érdekelt piaci szereplők is, míg az átruházás korlátai és feltételei nem voltak egyértelműek.
- (50) A Szlovák Köztársaság véleménye szerint a HSA arra vonatkozó döntése, hogy az EZP portfólióját ellenszolgáltatás nélkül az SZP javára ruházta át, összhangban volt az 581/2004. számú törvény rendelkezéseivel, valamint tiszteletben tartotta a biztosított személyek egészségbiztosító társaságok megválasztására vonatkozó jogát. Állításuk szerint más egészségbiztosító társaságok is jelezték érdeklődésüket ezen portfólió iránt, de olyan feltételek mellett, amelyek aránytalan mértékben meghosszabbították volna a felszámolási eljárást. Továbbá, a szlovák hatóságok szerint VZP és SZP kedvezményezettnek nem részesültek előnyben, mert a portfóliók átruházása a felszámolt vállalatok valamennyi követelésére és kötelezettségére is vonatkozott.

4. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

- (51) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban aggályait fejezte ki az érintett tevékenység gazdasági vagy nem gazdasági jellegének meghatározásával kapcsolatban, valamint az ügy sajátosságainak ismeretében jelezte, hogy az SZP/VZP és a Szlovák Köztársaság kötelező egészségbiztosítási rendszerében egészségbiztosítást kínáló egyéb vállalatok 2005. január 1-jétől gazdasági tevékenységet folytathattak. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer gazdasági és nem gazdasági jellemzőinek keveredése szükségessé tette a különböző elemek és azok rendszeren belüli jelentőségének mélyreható elemzését annak meghatározása érdekében, hogy a kötelező egészségbiztosítási tevékenység, szervezési és végrehajtási módját tekintve (2005. január 1-jétől), gazdasági vagy nem gazdasági jellegű tevékenységnek minősül-e.
- (52) A Bizottság azt is jelezte, hogy – amennyiben a tevékenységet gazdasági jellegűnek kell minősíteni – nem rendelkezik elegendő információval annak eldöntésére, hogy a vizsgált intézkedések az SZP/VZP javára szelektív előnyt biztosítanak-e.
- (53) Mivel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ezért ebben a szakaszban nem volt kizárható az állami támogatás, a belső piaccal való összeegyeztethetőséget illető konkrét érvek vagy egyértelmű jelzések hiányában kétségeit fejezte ki azzal kapcsolatban is, hogy ezen intézkedések a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése és 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők-e abban az esetben, hogyha ezen intézkedések állami támogatásnak minősülnek.

⁽³⁰⁾ Az 580/2004. számú törvény 3. része

⁽³¹⁾ A RES-re vonatkozó további részletek az eljárás megindításáról szóló határozat (60)-(67) preambulumbekkezdésében találhatók.

- (54) Ebben az összefüggésben a Bizottság megállapította, hogy csak a rendelkezésre álló valamennyi információ (ideértve a további tagállamok és harmadik felek észrevételeit) összegyűjtését és valamennyi információ mélyreható elemzését követő hivatalos vizsgálati eljárás befejezése utáni végleges határozat elfogadásával lehet levonni az arra vonatkozó végleges következtetést, hogy a Szlovák Köztársaságban a kötelező egészségbiztosítási tevékenység ténylegesen gazdasági vagy nem gazdasági jellegű-e, valamint, hogy az állami intézkedések megfelelnek-e az állami támogatás fennállására vonatkozó valamennyi egyéb feltételnek és ha igen, akkor összeegyeztethetőek-e a belső piaccal.

5. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (55) Az alábbiakban összefoglaltuk a Bizottsághoz az érdekelt felektől beérkezett észrevételeket:

5.1. DÓVERA

- (56) Az eljárás megindításáról szóló határozatra adott válaszában Dóvera további információt szolgáltatott az egészségbiztosítási rendszerről, valamint különösen arra vonatkozó álláspontjának megerősítésére szolgáltatott további érveket, hogy az SZP/VZP a versenyjog hatálya alá tartozó vállalkozás, amely összeegyeztethetetlen állami támogatásban részesült.
- (57) A tevékenység gazdasági jellegére vonatkozó korábbi beadványaira és a Bíróság közelmúltbeli ítélezési gyakorlatára hivatkozva, a Dóvera rámutat arra, hogy miközben nyereségre törekszik, az SZP/VZP azonos szolgáltatásokat kínál magán egészségbiztosító társaságokkal verseng⁽³²⁾. Ebben az összefüggésben a Dóvera állítása szerint a Szlovák Köztársaság által az eljárás megindításáról szóló határozatban bemutatott, a VZP/SZP tevékenységeinek nem gazdasági jellegére utaló számos elem nem állja ki az ellenőrzés próbáját. A Dóvera szerint a 2004–2005. évi reform célja a versenypiac megteremtése volt, amit a szlovák bírói kar (azaz a szlovák Alkotmánybíróság), valamint maguk a szlovák hatóságok is elismertek és megerősítettek. A Dóvera ebben az összefüggésben arra is rámutat, hogy a biztosítók a szelektív szerződéskötés, valamint az árakról és a szolgáltatások minőségéről folytatott egyeztetések révén versengenek az egészségügyi szolgáltatókért, illetve az egészségbiztosító társaságok ügyfelek megtartására és megszerzésére irányuló marketingkampányait is megemlíti. Az egészségbiztosítók nyereség elérésére és felosztására vonatkozó lehetőségére és a magánbefektetők szlovák kötelező egészségbiztosítási ágazatban működő szolgáltatókba való befektetési hajlandóságára hivatkozva, a Dóvera továbbá tagadja a rendszer kizárólagosan szociális természetét.
- (58) A Bizottsághoz benyújtott korábbi beadványaira hivatkozva, a Dóvera továbbá azt állítja, hogy az abban a határozatban azonosított valamennyi intézkedést jogellenes állami támogatásnak kell minősíteni, mivel a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében szereplő minden egyéb elem teljesül. A Dóvera álláspontja szerint ezért nem lehet úgy tekinteni, hogy a Szlovák Köztársaság piacgazdasági befektetőként járt el, amikor 2006-ban az SZP-nél és 2010-ben a VZP-nél tőkeemelést hajtott végre. A Dóvera továbbá úgy érvel, hogy a Szlovák Köztársaság különbséget tett az SZP/VZP és a magán biztosítótársaságok között azzal, hogy a 2003-2005. évi adósságrendezi eljárás során az SZP-t kedvezőbb elbánásban részesítette, valamint 2009-ben és 2012-ben a RES-ben két új paramétert vezetett be. A Dóvera portfóliók átruházásával kapcsolatos észrevételei az EZP biztosítási portfóliójának átruházására összpontosítanak, mivel a vállalat nem rendelkezik a VZP portfóliójának korábbi átruházására vonatkozó információkkal. E tekintetben megállapítja, hogy a szlovák hatóságok az ezen portfólió átruházásával kapcsolatosan alkalmazandó jogi keretre vonatkozóan félretájékoztathatták a Bizottságot.
- (59) Végül a Dóvera azzal érvel, hogy a szlovák hatóságok nem tudták bizonyítani, hogy a kötelező egészségbiztosítás nyújtása általános érdekű szolgáltatás és ezáltal alapjaiban megkérdőjelezi az *Altmark*-ügyhöz kapcsolódó ítélezési gyakorlat⁽³³⁾ és a Bizottság általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló csomagja szerinti elemzést.

5.2. UNION EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÓ

- (60) Az SZP/VZP másik, magántulajdonban lévő versenytársa, az Union Egészségbiztosító által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek nagyjából összhangban vannak a Dóvera által megfogalmazott észrevételekkel és azzal érvelnek, hogy a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében az SZP és a VZP vállalkozások. Az Union Egészségbiztosító azt állítja, hogy ezen határozat 3. szakaszában leírt hat

⁽³²⁾ T-347/09. sz. Németország kontra Bizottság ügy, 2013. szeptember 12., még nem került közzétételre.

⁽³³⁾ C-280/00. sz. *Altmark* ügy (EBHT 2003., I-7747. o.).

intézkedés közül öt állami támogatásnak minősül és összeegyeztethetetlen a belső piaccal. Az Union Egészségbiztosító állítása szerint a hatodik intézkedés, azaz a RES lehetséges, hogy teljesíti az *Altmark*-ügyhöz kapcsolódó ítélkezési gyakorlat közszolgáltatásért járó kompenzációra vonatkozó feltételeit és a Szerződés 106. cikkének (2) bekezdése értelmében összeegyeztethető a belső piaccal, ezért az intézkedés nettó kedvezményezettet, azaz az SZP/VZP-t segítő potenciálisan megkülönböztető megközelítésének további vizsgálata szükséges.

5.3. HPI, INEKO ÉS ZZP

- (61) A másik három harmadik fél, azaz a HPI, INEKO és ZZP által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek elsősorban a Dôvera és az Union Egészségbiztosító álláspontját támogatják arra vonatkozóan, hogy a tevékenység gazdasági jellegű és az intézkedések állami támogatást tartalmaznak az SZP/VZP javára történő szelektív előny biztosítással, valamint kifejezik abbéli meggyőződésüket, hogy (az ügyfelek megszerzésére irányuló különböző módszerek használata révén) az egészségbiztosítók versenykörnyezetben működnek és azt állítják, hogy az állam preferenciális elbánásban részesítette az állami tulajdonban lévő egészségbiztosító társaságokat.

6. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATRA VONATKOZÓ ÉSZREVÉTELEK, VALAMINT A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG TOVÁBBI BEADVÁNYAI

- (62) A Szlovák Köztársaság benyújtotta az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit és megjegyzéseket tett a harmadik felek által tett észrevételekre.
- (63) A szlovák hatóságok beadványukban felvilágosítást és további érveket nyújtottak azon álláspontjuk megerősítése érdekében, hogy a kötelező egészségbiztosítási rendszer nem tartozik a versenyszabályok hatálya alá, mert nem foglal magában gazdasági tevékenységet. Állításuk szerint a szlovák kötelező egészségbiztosítás nem minősíthető gazdasági jellegűnek a Bíróság ⁽³⁴⁾ állandó ítélkezési gyakorlata értelmében, különösen az alábbi okok miatt:
- a) A rendszer szociális célt szolgál.
 - b) A rendszer a szolidaritáson alapszik, különös tekintettel az alábbiakra:
 - i. a szlovák lakosok kötelező csatlakozása;
 - ii. minden biztosított személy számára a juttatások azonos alapszintjének biztosítása;
 - iii. a járulékok egyéni szinten függetlenek a juttatásoktól, mivel a járulékokat törvény határozza meg (nincs árverseny);
 - iv. kockázati szolidaritás a biztosítottak között: RES és közösségi díjszabás.
 - c) Az állam felügyelete alatt álló részletes szabályozási keret: valamennyi egészségbiztosító társaság jogállását, jogait és kötelezettségeit törvény határozza meg.
- (64) A Szlovák Köztársaság cáfolja azt a feltételezést, hogy a 2005. évi jogszabályi változások következtében a szlovák egészségügyi rendszer kereskedelmi rendszerré alakult át és azt állítja, hogy a rendszer sosem vesztette el állami, nem gazdasági jellegét. A Szlovák Köztársaság arra is felhívja a figyelmet, hogy a szlovák egészségbiztosítási rendszer a szociális ellátórendszer része és kiemeli a Szerződés 168. cikkének (7) bekezdése szerinti, egészségügyi szolgáltatások szervezésére és nyújtására vonatkozó tagállami hatásköröket.
- (65) A szlovák hatóságok továbbá azt is állítják, hogy az egészségbiztosítási reform nem váltotta fel magán egészségbiztosítással az állami egészségbiztosítást és nem tette lehetővé a magánbiztosítók számára a kötelező szociális biztonsági rendszerhez tartozó kockázatok fedezését. Szlovákia szerint az egészségügyi ágazat reformjának elsődleges célja az egészségügyi ágazatnak juttatott pénzügyi források kezelésére vonatkozó pontos szabályok megállapítása volt, és valamennyi egészségbiztosítási alap 2005. szeptember 30-ig való, egyértelmű számviteli szabályokkal rendelkező részvénytársasággá történő átalakítása megfelelő módszernek tűnt ezen szabályok megállapítására. A szlovák hatóságok úgy ítélik meg, hogy Szlovákiában minden egészségbiztosító részt vesz az állami egészségbiztosítási rendszerben rábízott állami pénzeszközök kezelésében.

⁽³⁴⁾ Különösen a C-159/91. sz. és C-160/91. sz. Poucet and Pistre egyesített ügyek; a C-218/00. sz. Císal és INAIL ügy; a C-264/01, C-306/01, C-354/01 és C-355/01 sz. AOK Bundesverband egyesített ügyek.

- (66) A szlovák hatóságok szerint az, hogy a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer korlátozott mértékben minőségi versenyt tesz lehetővé, olyan elemnek tekinthető, amely az egészségbiztosító társaságokat a gazdálkodási hatékonyság elve alapján gazdaságos működésre ösztönzi a rendszer megfelelő működése érdekében, de nem tekinthető olyan elemnek, amelyik befolyással van az egészségbiztosítási rendszer egészének nem gazdasági jellegére.
- (67) A szlovák hatóságok azt is kifejtik, hogy a szlovák állami egészségbiztosítási rendszerben az egészségbiztosító társaságokon keresztül felhalmozódott és újraelosztott forrás a törvény értelmében kötelező állami egészségbiztosítási járulékok összegével egyenlő és ezáltal a szlovák államháztartás része. Ezért minden egészségbiztosító társaságot megbíznak a lakosságtól a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően beszedett állami pénzeszközök kezelésével annak érdekében, hogy azokat az egészségügyi ellátások fedezésére fordítsák.
- (68) Állításaik további alátámasztása érdekében a szlovák hatóságok arra a tényre is emlékeztettek, hogy a 250/2011. számú módosító törvény még a nyereségelosztás tilalmának 2011. évi eltörlését követően is csak a következő, pontosan meghatározott feltételek mellett engedélyezte nyereség termelését az egészségbiztosító társaságok számára:
- a) az egészségbiztosító társaságok nyereségére kivetendő adó bevezetése;
 - b) a nyereség tartalékalap képzésének céljából való kötelező felhasználása az egészségbiztosító társaság befizetett jegyzett tőkéjének 20 %-áig (a tartalékalapot a biztosítótársaság veszteségeinek fedezésére lehet csak felhasználni);
 - c) biztosítástechnikai tartalékok kötelező létrehozása a várólistán szereplő biztosított személyek tervezett egészségügyi ellátásainak fedezésére (az egészségbiztosító társaságok következképpen nem termelhetnek nyereséget ügyfeleik kárára azzal, hogy várólistára helyezik őket ahelyett, hogy azonnal fedeznék egészségügyi ellátásukat; ez nélkülözhetetlen az állami egészségbiztosításban általánosan elfogadott számviteli előírások teljesítéséhez).
- (69) A szlovák hatóságok e tekintetben elmagyarázták, hogy amikor a VZP többlétről számolt be, akkor létrehozott egy egészségügyi alapot az egészségügyi ellátás igénybe vételének fedezésére és az állami egészségbiztosítás által fedezett különösen költséges egészségügyi ellátások finanszírozására. A VZP továbbá minden évben, amikor többlétről számolt be, nyereségének egy részét a törvény által előírt tartalékalapba különítette el, amelyet a felhalmozódott veszteségek későbbi csökkentésére használtak fel. A szlovák hatóságok szerint ezért az állami tulajdonban lévő egészségbiztosító társaságok nyereségét soha nem fizették ki a részvényeseknek.
- (70) Ebben az összefüggésben a Szlovák Köztársaság rámutat az egészségbiztosító társaságok további korlátozására, amely szerint csak a közigazgatási költségvetési szabályokról szóló 523/2004. számú törvénnyel összhangban vehetnek fel hitelt, a HSA előzetes jóváhagyásától függően.
- (71) Azon állításuk további alátámasztására, hogy a kötelező egészségbiztosítás kívül esik a versenyszabályok hatályán, a hatóságok továbbá felhívták a figyelmet a Szlovák Monopóliumellenes Hivatal 2009. évi vizsgálatára, amely feltárta, hogy az egészségbiztosító társaságok tevékenységeiket egy nagyfokú szolidaritás által jellemzett rendszerben végzik, amelyben az egészségügyi ellátást ingyenesen nyújtják és az ilyen tevékenységek alapvető elemeit az állam szabályozza, ezért az egészségbiztosító társaságok állami egészségbiztosítás nyújtása közben végrehajtott tevékenysége nem tekinthető vállalkozások által végrehajtott, a versenyt korlátozó gazdasági tevékenységnek. A Monopóliumellenes Hivatal szerint ezért a szlovák versenytörvény nem vonatkozik az egészségbiztosító társaságok állami egészségbiztosítás nyújtása közben végrehajtott tevékenységére ⁽³⁵⁾.
- (72) A szlovák hatóságok azt is kifejtik, hogy az Alkotmánybíróság 2011-ben a 2007-től érvényben lévő nyereségelosztási tilalmat minősítette alkotmányellenesnek, mert az a tulajdonhoz való alkotmányos jogba ütközött, de nem értett egyet azzal, hogy az egészségbiztosító társaságokról szóló törvény korlátozza a piacgazdaság alapelveit. A szlovák hatóságok arra is rámutatnak, hogy az Alkotmánybíróság e tekintetben azt is megállapította, hogy a piacgazdasági eszközök hatását kizáró vagy jelentős mértékben korlátozó és ezáltal versenykorlátozó egészségbiztosítási jogszabályok alkotmányosan elfogadhatóak.

⁽³⁵⁾ A Monopóliumellenes Hivatal az SZP és a VZP tervezett egyesülésével kapcsolatos, 2009. december 3-án befejezett vizsgálata; lásd még a Monopóliumellenes Hivatal 2009. évi éves jelentését, amely az alábbi internetcímen érhető el: <http://www.antimon.gov.sk/data/att/958.pdf>

- (73) A szlovák hatóságok azon állításukon túl, hogy Szlovákiában a kötelező egészségbiztosítási tevékenység kívül esik a versenyszabályok hatályán, azt is állítják, hogy az intézkedések nem felelnek meg a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti egyéb állami támogatási elemeknek. Ebben az összefüggésben azt állítják, hogy a 2006. és 2009. évi tőkeinjekció nem volt támogatás, mert a piacgazdasági befektető elvét tiszteletben tartották. A szlovák hatóságok továbbá azt is tagadják, hogy a Veriteľ adósságrendezési eljárása során indokolatlan hátrányos megkülönböztetés történt és fenntartják azt az álláspontot, hogy semmilyen támogatást nem nyújtottak a VZP javára 2006-ban, hanem az állam ezen művelet keretében rendes módon kifizette a meglévő nem vitatott kötelezettségeket. A szlovák hatóságok további részletekkel szolgálnak a DZP portfóliójának VZP és az EZP portfóliójának SZP javára történő átruházásával kapcsolatban és azt állítják, hogy ezen átruházások nem biztosítottak a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti szelektív előnyt az SZP/VZP javára. A szlovák hatóságok végezetül további információkat szolgáltatnak a RES-re vonatkozóan, különösen azt pontosítva, hogy hogyan osztották fel (havonta és évente) a járulékokat 2006-tól 2012-ig, és úgy érvelnek, hogy ezen intézkedés sem minősíthető állami támogatásnak, mert az a biztosított személyek különböző kockázati mértékű csoportjainak egységes járulékmértékei következtében fennálló rendszerkockázatokat egyenlíti ki.
- (74) A szlovák hatóságok az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiket annak szentelték, hogy megvédjék álláspontjukat, amely szerint az SZP/VZP gazdasági tevékenység hiányában nem tekinthető vállalkozásnak, illetve az intézkedések megfelelnek a piacgazdasági befektető elvének és nem biztosítanak az SZP/VZP számára előnyt, ennek következtében nem foglalnak magukban támogatást. A szlovák hatóságok ezért szükségtelennek tartották, hogy az állítólagos támogatási intézkedés összeegyeztethetőségére vonatkozó érveket sorakoztassanak fel.

7. AZ INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSE

- (75) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[...] a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget – amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet –, a belső piaccal összeegyeztethetetlen.”
- (76) E rendelkezés alapján az állami támogatásra vonatkozó szabályok csak akkor alkalmazandók, ha a támogatás kedvezményezettje „vállalkozás”. Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) ítélkezési gyakorlata a vállalkozást a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában gazdasági tevékenységet ellátó entitásként határozza meg, annak jogállásától és finanszírozási módjától függetlenül⁽³⁶⁾. Egy adott entitás vállalkozásnak minősítése ezért csak az általa végzett tevékenységek gazdasági vagy nem gazdasági jellegétől függ.
- (77) Az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtettek szerint a kérdés, hogy az SZP/VZP javára hozott intézkedések állami támogatásnak minősülnek-e, elsősorban attól függ, hogy a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer keretein belül való működése során az SZP/VZP vállalkozásként működik-e, és ha igen, akkor milyen mértékben, mert az ítélkezési gyakorlat meghatározása szerint ez gazdasági tevékenység folytatásának minősülhet.
- (78) Az EUB szerint az árukat és/vagy szolgáltatásokat meghatározott piacra állandóan kínáló bármilyen tevékenység gazdasági tevékenység⁽³⁷⁾. Hogy létezik-e piaca bizonyos szolgáltatásoknak, az attól függ, hogy az érintett tagállamban milyen egyéni módon szervezik meg és végzik ezeket a szolgáltatásokat⁽³⁸⁾. Az állami támogatási szabályok csak akkor alkalmazandók, ha az adott tevékenységet piaci környezetben nyújtják. Az azonos jellegű szolgáltatások gazdasági jellege ezért tagállamonként eltérő lehet. Továbbá, egy adott szolgáltatás besorolása idővel változhat politikai döntések vagy gazdasági fejlemények miatt. Ami ma nem piaci tevékenység, az a jövőben azzá válhat, és fordítva⁽³⁹⁾.
- (79) Annak megállapítása, hogy az egészségügyi ellátás nyújtására vonatkozóan egy egészségügyi rendszer gazdasági tevékenységet magában foglalónak minősül-e, a rendszer politikai és gazdasági sajátosságaitól és különösen az érintett tagállami rendszer felépítésének és szerkezetének egyéni módjától függ. Lényegében az EUB ítélkezési gyakorlata megkülönbözteti a szolidaritás elvén alapuló és a piaci elveken működő rendszereket⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁶⁾ Lásd pl. a C-180/98–C-184/98. sz. *Pavlov és társai* egyesített ügyeket (EBHT 2000., I-6451. o., 74. pont)

⁽³⁷⁾ 118/85. sz. Olaszország kontra Bizottság ügy (EBHT 1987., 2599. o., 7. pont); C-35/96. sz. Bizottság kontra Olaszország ügy (EBHT 1998., I-3851. o., 36. pont); C-180/98–C-184/98. sz. *Pavlov és társai* egyesített ügyek, 75. pont

⁽³⁸⁾ C-159/91. sz. és C-160/91. sz. *Poucet és Pistre* egyesített ügyek (EBHT 1993., I-637. o.)

⁽³⁹⁾ Lásd továbbá a Bizottság közleményét az európai uniós állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról (az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló 2012. évi közlemény) (HL C 8., 2012.1.11., 5. o.), 12. pont.

⁽⁴⁰⁾ A Bizottság az európai uniós állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról szóló 2012. évi közleményében összefoglalta az EUB arra vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, hogy ezen szabályok miként alkalmazandók a szociális biztonsági és egészségügyi rendszerek finanszírozására.

- (80) Az EUB ítélkezési gyakorlata számos kritériumot használ annak meghatározására, hogy egy szociális biztonsági rendszer szolidaritáson alapszik-e és ennek következtében nem foglal magában gazdasági tevékenységet. E tekintetben számos tényező lehet meghatározó: i. kötelező tagsággal jár-e a rendszer ⁽⁴¹⁾, ii. a rendszer kizárólag szociális célokat követ-e ⁽⁴²⁾, iii. a rendszer non-profit alapon működik-e ⁽⁴³⁾, iv. az ellátások függetlenek-e a befizetett járulékoktól ⁽⁴⁴⁾, v. az ellátások összege nem szükségszerűen arányos-e a biztosított személyek bevételeivel ⁽⁴⁵⁾, és vi. a rendszert az állam felügyeli-e ⁽⁴⁶⁾.
- (81) A szolidaritás elvére épülő rendszerekkel szemben a piaci elveken működő rendszereket a következők jellemzik: i. választható tagság ⁽⁴⁷⁾, ii. a tőkésítés elve – azaz a jogosultságok a befizetett hozzájárulásoktól és a rendszer pénzügyi eredményétől függenek ⁽⁴⁸⁾, iii. nyereségorientáltság ⁽⁴⁹⁾ és iv. az alaprendszert kiegészítő szolgáltatások nyújtása ⁽⁵⁰⁾.
- (82) Egyes rendszerek mindkét kategóriából tartalmaznak jellegzetességeket (szolidaritás elvére épülő és piaci elveken működő rendszerek) ⁽⁵¹⁾, ezért annak érdekében, hogy adott rendszer gazdasági vagy nem gazdasági jellegét meg tudja határozni, a Bizottságnak meg kell állapítania az előző két preambulumbekkezdésben felsorolt valamennyi különböző elem adott rendszerben való jelenlétét és mérlegelnie kell azok jelentőségét ⁽⁵²⁾.
- (83) Ezért annak végleges megállapítása, hogy a kötelező egészségbiztosítási szolgáltatások Szlovák Köztársaságban történő nyújtása nem gazdasági vagy gazdasági tevékenységnek minősül-e, e tevékenység adott tagállamban való egyéni szervezési és végrehajtási módjának átfogó elemzésétől függ, tehát ez az adott tagállam kötelező egészségbiztosítási rendszeréhez igazodik. A Bizottság ezen általános megállapítások fényében értékeli, hogy az állítólagosan az SZP/VZP javára nyújtott vitatott intézkedések állami támogatásnak minősülnek-e a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „vállalkozásnak” nyújtott intézkedésként.
- (84) Számos jel a szlovák egészségbiztosítási rendszer nem gazdasági jellegére utal, különös tekintettel annak szociális jellemzőire és céljaira, amelyek túlnyomórészt ezen rendszer működésében és abban tükröződnek, hogy a rendszer központilag a szolidaritás elvén alapszik.
- (85) Először is a Szlovák Köztársaság lakosságának többsége számára törvényben előírt kötelezettség az állami egészségbiztosítási programban való részvétel, és a kötelező egészségbiztosítás által fedezett egészségügyi szolgáltatásokat a biztosított személy által befizetett járulékoktól függetlenül biztosítják. A biztosított személy szabadon választhatja bármelyik egészségbiztosító társaságot és a nyílt csatlakozási kötelezettség értelmében az egészségbiztosító társaság nem utasíthatja el ezen személy biztosítását életkora, egészségügyi állapota vagy betegségi kockázata alapján ⁽⁵³⁾.

⁽⁴¹⁾ C-159/91. sz. és C-160/91. sz. Poucet és Pistre egyesített ügyek (EBHT 1993., I-637. o., 13. pont)

⁽⁴²⁾ C-218/00. sz. Císal és INAIL ügy (EBHT 2002., I-691. o., 45. pont)

⁽⁴³⁾ C-264/01, C-306/01, C-354/01 és C-355/01 sz. AOK Bundesverband egyesített ügyek (EBHT 2004., I-2493., 47-55. pont)

⁽⁴⁴⁾ A fent hivatkozott C-159/91. sz. és C-160/91. sz. Poucet és Pistre egyesített ügyek, 15-18. pont.

⁽⁴⁵⁾ A fent hivatkozott C-218/00. sz. Císal és INAIL ügy, 40. pont

⁽⁴⁶⁾ A fent hivatkozott C-159/91. sz. és C-160/91. sz. Poucet and Pistre egyesített ügyek, 14. pont; a fent hivatkozott C-218/00. sz. Císal és INAIL ügy, 43-48. pont; a fent hivatkozott C-264/01, C-306/01, C-354/01 és C-355/01 sz. AOK Bundesverband egyesített ügyek, 51-55. pont

⁽⁴⁷⁾ C-67/96. sz. Albany ügy (EBHT 1999., I-5751. o., 80-87. pont)

⁽⁴⁸⁾ A fent hivatkozott C-244/94. sz. FFSA és mások ügy, 9. és 17-20. pont; a fent hivatkozott C-67/96. sz. Albany ügy, 81-85. pont; lásd még C-115/97–C-117/97. sz. Brentjens egyesített ügyek (EBHT 1999., I-6025. o., 81-85. pontját, a C-219/97. sz. Drijvende Bokken ügy (EBHT 1999., I-6121. o., 71-75. pontját és a fent hivatkozott C-180/98–C-184/98. sz. Pavlov és társai egyesített ügyek 114. és 115. pontját).

⁽⁴⁹⁾ A fent hivatkozott C-115/97–C-117/97. sz. Brentjens egyesített ügyek.

⁽⁵⁰⁾ A fent hivatkozott C-180/98–C-184/98. sz. Pavlov és társai egyesített ügyek.

⁽⁵¹⁾ Lásd pl. a Bíróság mérlegelési gyakorlatát a C-350/07. sz. Kattner Stahlbau ügyben (EBHT 2009., I-1513. o., különösen 33-68. pont).

⁽⁵²⁾ E tekintetben azt is meg kell jegyezni, hogy a Dóvera eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiben említett közelmúltbeli ítélet (T-347/09. sz. Németország kontra Bizottság ügy, 2013. szeptember 12., még nem került közzétételre) megerősíti azt, hogy nonprofit szervezetek is kínálhatnak árukat és szolgáltatásokat valamely piacon (lásd még az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló 2012. évi közlemény 9. pontját, az ítélkezési gyakorlatra történő hivatkozással). Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy egy adott ügyben egy tevékenység gazdasági vagy nem gazdasági jellegével kapcsolatos következtetésnek valamennyi különböző elem jelenlétén és azok jelentőségének mérlegelésén kell alapulnia.

⁽⁵³⁾ Lásd a (23)–(25) preambulumbekkezdést.

- (86) Másodszor, a szlovák kötelező egészségbiztosítás a törvény által a biztosított jövedelmének arányában meghatározott járulékokon alapszik, ahelyett, hogy a biztosított kockázaton alapulna (a biztosított személy életkora, egészségügyi állapota, betegségi kockázata). Ezenkívül nincs közvetlen kapcsolat az egyén által a rendszerbe befizetett járulékok összege és a rendszer által ugyanazon személy javára biztosított juttatások értéke között. Ennek következtében a biztosító társaságoknak nem áll módjukban a járulékok összegét vagy azt a minimális fedezeti szintet befolyásolni, amelyre a biztosított személyek jogosultak, mert ezeket nemzeti szabályozás írja elő.
- (87) Harmadszor, minden biztosított számára törvény garantálja a juttatások azonos alapszintjét, amely valójában nagyon magas, mert a Szlovák Köztársaságban biztosított csaknem valamennyi egészségügyi kezelésre kiterjed, ami azt jelenti, hogy a kötelező egészségbiztosítási rendszeren keresztül gyakorlatilag teljes egészségügyi ellátást biztosít⁽⁵⁴⁾. A szlovák kockázatkiegyenlítési rendszer (RES) a biztosítási kockázatok megosztásáról gondoskodik és ezért tovább erősíti a szolidaritást. A szlovák rendszer továbbá a közösségi díjszabás elvét írja elő, amely szerint a biztosítók nem határozhatnak meg eltérő biztosítási díjakat a biztosítási kockázat alapján, miközben a kockázatkiegyenlítés részlegesen kompenzálja a kockázatosabb demográfiai profilú portfólióval rendelkező biztosítókat azáltal, hogy a pénzüsségeket újból elosztja a biztosítottjaik számára az átlagosnál kevesebb juttatást kifizető biztosítóktól az átlagosnál több juttatást kifizető biztosítók javára⁽⁵⁵⁾.
- (88) Végezetül, a fent említett szociális és szolidaritási jellegen túl a Bizottság emlékeztet arra, hogy a szlovák kötelező egészségbiztosítás megszervezése és végrehajtása szigorú szabályozási keretben történik: valamennyi egészségbiztosító társaság jogállását, jogait és kötelezettségeit részletes feltételeket meghatározó jogszabályok határozzák meg és azok az állam szoros felügyelete alatt állnak⁽⁵⁶⁾.
- (89) Ezen jellemzők alapján a Bizottság megállapítja, hogy a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer nem gazdasági jellegű, ezért az SZP/VZP a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősíthető „vállalkozásnak”⁽⁵⁷⁾.
- (90) A Bizottság elismeri, hogy a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer bizonyos jellemzői ezen rendszer tevékenységeinek gazdasági jellegére utalhatnak: i. a szlovák kötelező egészségbiztosítási ágazatban több (állami és magán) biztosítási szolgáltató jelenléte, ii. bizonyos fokú verseny megléte ezen egészségbiztosítók között, amelyek iii. nyereségorientált tevékenységben vesznek részt, és iv. az a tény, hogy a Szlovák Alkotmánybíróság szerint ezen tevékenység nyitva áll a verseny előtt. A Bizottság mégis azon a véleményen van, hogy ezen jellemzők megléte nem kérdőjelezi meg azon következtetését, hogy a kötelező egészségbiztosítás Szlovákiában nem gazdasági jellegű tevékenység.
- (91) Először is a Bizottság megjegyzi, hogy az a tény, hogy a kötelező egészségbiztosítási ágazatban több (állami és magántulajdonban lévő) szolgáltató működik, önmagában nem ruházza fel gazdasági jelleggel egy olyan rendszer tevékenységeit, amelyekben – a (85)–(87) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint – a szociális jellemzők és célok vannak túlsúlyban, amely működésének központjában a szolidaritási elv áll, valamint szoros állami felügyelet mellett működik. Egy ilyen értelmezés esetén a szóban forgó rendszer lényege helyett annak tulajdonitana túlzott jelentőséget, hogy a tagállam milyen formájú szervezeti megoldást választ szociális biztonsági rendszere egy részének működtetéséhez⁽⁵⁸⁾.
- (92) Másodszor, az EUB ítélezési gyakorlatából az következik, hogy az egészségbiztosítási rendszerben a verseny lehetőségének biztosítása és a ténylegesen fennálló verseny nem feltétlenül ruházza fel gazdasági jelleggel a szóban forgó tevékenységet, még akkor sem, ha ez volt a jogalkotó szándéka és a bírói kar ezt megerősítette. Az EUB pontosította, hogy a szlovák rendszerhez hasonlóan a versenynek némi teret engedő kötelező egészségbiztosítási rendszer tevékenységeinek gazdasági, illetve nem gazdasági jellegének megállapításakor a verseny jellege és

⁽⁵⁴⁾ Lásd a (26)–(29) preambulumbekkezdést.

⁽⁵⁵⁾ Lásd a (23)–(25) preambulumbekkezdést.

⁽⁵⁶⁾ Lásd a (32) preambulumbekkezdést.

⁽⁵⁷⁾ A szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer jellemzői hasonlítanak az EUB által a C-264/01, C-306/01, C-354/01 és C-355/01 sz. AOK Bundesverband egyesített ügyekben értékelt német állami kötelező egészségbiztosítási rendszer jellemzőihez. Az EUB a német rendszert nem gazdasági jellegűnek minősítette és különösen kiemelte, hogy a német betegbiztosítási pénztárakat törvény kötelezte arra, hogy tagjaik számára a biztosított személyek által befizetett járulékoktól függetlenül lényegében azonos, az állam által meghatározott juttatásokat nyújtsanak, és ezért nem versenyeztek egymással a kötelező juttatások nyújtásáért, illetve kockázatkiegyenlítési rendszerben vettek részt (lásd ezen ítélet 52–54. pontját).

⁽⁵⁸⁾ Lásd még a fent hivatkozott C-350/07. sz. Kattner Stahlbau ügy 53. pontját, különösen Mazak főtanácsnok üggyel kapcsolatos véleményét (59. pont).

mértéke, a körülmények, amelyek között a verseny zajlik, valamint az egyéb lényeges tényezők jelenléte és jelentősége döntő fontosságú⁽⁵⁹⁾. A szóban forgó ügyben a fogyasztók számára legérdekesebb verseny, azaz a járulékok szintjével kapcsolatos árverseny kizárható, mert a szlovák egészségbiztosítók nem változtathatják meg a biztosított által fizetett járulékok törvényben meghatározott szintjét. Továbbá, a minőségi verseny lehetősége eléggé korlátozott, mert a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer rendkívül sok kötelező juttatásról rendelkezik, amelyek minden biztosított személy számára azonosak, ezáltal kevés teret enged a biztosítók számára, hogy az ügyfelekért a (díjtalan) többletjogosultságok nyújtása révén versenyezzenek. Ennélfogva az egészségbiztosítóknak nincs lehetőségük ezen kötelező juttatásokat befolyásolni és ennélfogva nem versenyeznek sem egymással, sem az egészségügyi ellátás terén a kötelező juttatások nyújtásáért, amely feladatuk lényegét képezi.

- (93) Harmadszor, a Bizottság szerint a kötelező egészségbiztosítási tevékenység nem gazdasági jellegét nem befolyásolja az a tény, hogy az egészségbiztosító társaságok a minőséggel és a közbeszerzés hatékonyságával kapcsolatos versenyt folytatnak egymással úgy, hogy versenyképes árakon jó minőségű egészségügyi és kapcsolódó szolgáltatásokat vásárolnak. Ily módon a biztosítótársaságok a kötelező egészségbiztosításban biztosított személyekkel kötött szerződésektől elválasztható tevékenységen keresztül szerzik be az ezen rendszeren belüli szerepük betöltéséhez szükséges inputokat. Az EUB ítélkezési gyakorlatából az következik, hogyha a kötelező egészségbiztosítási rendszer alapvető sajátosságai miatt nem gazdasági jellegű, akkor az ezen rendszer működtetéséhez szükséges inputok beszerzése is hasonlóan nem gazdasági jellegű tevékenység⁽⁶⁰⁾.
- (94) Negyedszer, az, hogy Szlovákiában a kötelező egészségbiztosítás szabályozása az egészségbiztosítók számára lehetővé teszi nyereség termelését és a nyereség egy részének részvényeseik közötti felosztását, nem változtatja meg tevékenységeik nem gazdasági jellegét, mert azokat egy olyan rendszerben végzik, amelyikben a nem gazdasági jellegre utaló összes fent említett jellemző erőteljesen jelen van. Önmagában az a tény, hogy az egészségbiztosítók nyereséget termelhetnek és a nyereség egy részét feloszthatják nem szünteti meg a rendszer szociális jellemzőinek és céljainak túlsúlyát, a szolidaritási elv abban betöltött központi szerepét és a rendszer működésére jellemző szigorú állami szabályozást és felügyeletet. A Bizottság az állami szabályozással kapcsolatban emlékeztet arra, hogy a nyereség termelésének, felhasználásának és felosztásának lehetőségét az állam által a szlovák biztosítótársaságokra kirótt jogi kötelezettségek alakítják és korlátozzák, amelyeknek a kötelező egészségbiztosítás életképességének és folyamatosságának biztosítása a célja, annak elsődleges szociális és szolidaritási céljaival együtt⁽⁶¹⁾. A nyereség szabad termeléséhez, felhasználásához és felosztásához való jog ezért a rendes kereskedelmi ágazatokhoz képest sokkal korlátozottabb a szlovák kötelező egészségbiztosítási ágazatban, illetve a szociális és szolidaritási célok elérésének van alávetve.
- (95) Ennek eredményeképpen, a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszerben bevezetett verseny korlátozott jellege (azaz kizárólag korlátozott fokú minőségi verseny és nem létező árverseny), valamint a nyereség termelési és felhasználási módjára vonatkozó korlátozások miatt a kötelező szlovák egészségbiztosítási rendszerben jelenlévő, versennyel és nyereségorientáltsággal kapcsolatos elemek nem kérdőjelezzik meg az egészségbiztosító társaságok által ezen rendszerben végzett tevékenységek nem gazdasági jellegére utaló elsődleges szociális és szolidaritási jellemzőket. A kötelező szlovák egészségbiztosítási rendszerben jelenlévő, versennyel és nyereségorientáltsággal kapcsolatos elemekre inkább úgy kell tekinteni, hogy azok a szociális biztonsági rendszer megfelelő működése érdekében az egészségbiztosító társaságokat helyes gazdálkodásra ösztönző elsődleges célkitűzésre irányulnak, ezáltal hozzájárulva ezen rendszer szociális és szolidaritási céljainak eléréséhez⁽⁶²⁾.
- (96) Végezetül, a Bizottságnak az a véleménye, hogy az a tény, hogy a szlovák Alkotmánybíróság (amikor a vállalkozáshoz való jog szlovák alkotmány szerinti lehetséges megsértését vizsgálta) úgy vélte, hogy a szlovák kötelező egészségbiztosítási rendszer „a versenyszféra részét képezi” nem jelenti azt, hogy ezen rendszer az állami támogatási szabályok értelmében gazdasági jellegű tevékenységeket foglal magában. Valójában, a szlovák alkotmánybíróság ebben az esetben annak felülvizsgálatára kapott felkérést, hogy az egészségbiztosító társaságok

⁽⁵⁹⁾ E tekintetben a Bizottság emlékeztet arra, hogy az a tény, hogy az AOK-ügyben (C-264/01, C-306/01, C-354/01 és C-355/01 sz. AOK Bundesverband egyesített ügyek) vizsgált német betegbiztosítási pénztárak bizonyos mértékben még árversenyt is folytattak egymással a tagok járulékmértékének módosítása révén, nem kérdőjelezte meg a Bíróság arra vonatkozó álláspontját, hogy a pénztárak nem folytattak gazdasági tevékenységet. Az EUB szerint a járulékok terén való bizonyos versenyelem bevezetése az egészségbiztosítási pénztárak helyes gazdálkodásra, vagyis a lehető leghatékonyabb és legkevésbé költséges működésre történő ösztönzése érdekében, a német szociális biztonsági rendszer megfelelő működése érdekében történt. Az EUB szerint e célkitűzés követése nem változtat az egészségbiztosítási pénztárak tevékenységének jellegén (lásd a vonatkozó ítélet 56. pontját).

⁽⁶⁰⁾ Lásd a T-319/99. sz. FENIN ügyet (EHBT 2003., II-357. o., különösen a 37. pont).

⁽⁶¹⁾ (84)–(88) preambulumbekkezdés.

⁽⁶²⁾ A reform (13) preambulumbekkezdésben szereplő fő (hatékonysági) célkitűzésére is tekintettel.

nyereségfelosztására vonatkozó 2007. évi jogi tilalom összeegyeztethető-e a szlovák alkotmánnyal (tulajdonjog megsértése, tulajdon védelméhez és a vállalkozáshoz való jog) és a Szerződés 18., 49., 54. és 63. cikkével. A szlovák alkotmánybíróság döntése szerint a tilalom megsértette a szlovák alkotmányt és ezért nem volt indokolt az EU belső piaci szabályaival kapcsolatos lényegi elemek megvitatása vagy az azok megsértésére vonatkozó döntés meghozatala.

- (97) Ennek tükrében, a jelen ügy sajátosságainak és a releváns mutatók jelenlétének és jelentőségének figyelembevételével, a Szlovákiában való szervezési és végrehajtási módját tekintve a kötelező egészségbiztosítási tevékenység nem tekinthető gazdasági tevékenységnek.
- (98) A fentiek fényében a Bizottság megállapítja, hogy az SZP/VZP – mint a vitatott intézkedések címzettje – a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősül vállalkozásnak és ezért ezen intézkedések ezen rendelkezés értelmében nem eredményeznek állami támogatást.
- (99) Ezért az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás meglétéhez szükséges többi feltételt és a vitatott intézkedések összeegyeztethetőségét sem szükséges megvizsgálni.

8. KÖVETKEZTETÉS

- (100) A fenti megállapítások fényében a Bizottság megállapítja, hogy a vitatott intézkedések a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősülnek állami támogatásnak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Szlovák Köztársaság által a Spoločná zdravotná poisťovňa, a.s (SZP) és/vagy a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s (VZP) javára hozott alábbi intézkedések nem minősülnek a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak:

- a) az SZP 450 millió összegben, 2005. november 28. és 2006. január 18. között végrehajtott tőkeemelése;
- b) az SZP adósságrendezése a Veritel' a.s. által 2003 és 2006 között;
- c) az Egészségügyi Minisztérium által az SZP számára 2006-ban nyújtott támogatás;
- d) a VZP 2010. január 1-jei, 65,1 millió EUR összegű tőkeemelése;
- e) az 580/2004. számú törvény 3. része által felállított kockázatkiegyenlítési rendszer; és
- f) a felszámolt egészségbiztosító társaságok portfólióinak átruházása, különösen a Družstevná zdravotná poisťovňa vállalat portfólióinak a VZP javára történő, valamint a Európská zdravotná poisťovňa vállalat portfólióinak az SZP javára történő átruházása.

2. cikk

E határozat címzettje a Szlovák Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 15-én.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
a Bizottság alelnöke

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/249 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2015. február 10.)****a kizárólag gyermekbiztos öngyűjtők forgalomba hozatalát biztosító és az újszerű öngyűjtők forgalomba hozatalát tiltó, tagállamok által meghozandó intézkedések előírásáról szóló 2006/502/EK határozat érvényességének meghosszabbításáról***(az értesítés a C(2015) 603. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikkére,

mivel:

- (1) A 2006/502/EK bizottsági határozat ⁽²⁾ előírja a tagállamoknak, hogy hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy kizárólag gyermekbiztos öngyűjtők kerüljenek forgalomba, valamint megtiltják az újszerű öngyűjtők forgalomba hozatalát.
- (2) A 2006/502/EK határozat a 2001/95/EK irányelv 13. cikkének rendelkezéseivel összhangban került elfogadásra, amely a határozat érvényességét egy évet meg nem haladó időszakra korlátozza, de engedélyezi annak további, legfeljebb egyéves időszakokkal való meghosszabbítását.
- (3) A 2006/502/EK határozat érvényességét egyéves időszakokkal meghosszabbították a következő jogszabályok: először a 2007/231/EK bizottsági határozat ⁽³⁾ 2008. május 11-ig, másodszer a 2008/322/EK bizottsági határozat ⁽⁴⁾ 2009. május 11-ig, harmadszor a 2009/298/EK bizottsági határozat ⁽⁵⁾ 2010. május 11-ig, negyedszer a 2010/157/EU bizottsági határozat ⁽⁶⁾ 2011. május 11-ig, ötödször a 2011/176/EU bizottsági határozat ⁽⁷⁾ 2012. május 11-ig, hatodszer a 2012/53/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁸⁾ 2013. május 11-ig, hetedszer a 2013/113/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁹⁾ 2014. május 11-ig és nyolcadszor a 2014/61/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽¹⁰⁾ 2015. május 11-ig.
- (4) Még mindig hoznak forgalomba nem gyermekbiztos öngyűjtőket. A célzott mintavételtől a hatékony korlátozó intézkedésekig terjedő megerősített piacfelügyeleti tevékenységeknek köszönhetően vélhetően tovább csökken a forgalomban lévő mennyiségük.
- (5) Az öngyűjtők gyermekbiztosságára vonatkozó egyéb kielégítő intézkedések hiányában további 12 hónappal meg kell hosszabbítani a 2006/502/EK határozat érvényességét.
- (6) A 2006/502/EK határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (7) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2001/95/EK irányelv által létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2006/502/EK határozat 6. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ez a határozat 2016. május 11-ig alkalmazandó.”

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.⁽²⁾ HL L 198., 2006.7.20., 41. o.⁽³⁾ HL L 99., 2007.4.14., 16. o.⁽⁴⁾ HL L 109., 2008.4.19., 40. o.⁽⁵⁾ HL L 81., 2009.3.27., 23. o.⁽⁶⁾ HL L 67., 2010.3.17., 9. o.⁽⁷⁾ HL L 76., 2011.3.22., 99. o.⁽⁸⁾ HL L 27., 2012.1.31., 24. o.⁽⁹⁾ HL L 61., 2013.3.5., 11. o.⁽¹⁰⁾ HL L 38., 2014.2.7., 43. o.

2. cikk

A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e határozatnak legkésőbb 2015. május 11-ig megfeleljenek, valamint kihirdetik azokat. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 10-én.

a Bizottság részéről
Věra JOUROVÁ
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/250 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2015. február 13.)****a 2004/558/EK határozat I. és II. mellékletének a németországi Szászország, Szász-Anhalt, Brandenburg, Berlin és Mecklenburg-Elő-Pomeránia szövetségi államnak a szarvasmarhák fertőző rhinotracheitisétől mentes státusa tekintetében történő módosításáról***(az értesítés a C(2015) 706. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a szarvasmarhafélék és a sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állat-egészségügyi problémákról szóló, 1964. június 26-i 64/432/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (2) bekezdésére és 10. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 64/432/EGK irányelv megállapítja a szarvasmarhafélék Unión belüli kereskedelmére vonatkozó szabályokat. Az irányelv 9. cikke előírja, hogy az a tagállam, amelyben kötelező országos ellenőrző program működik az irányelv E. mellékletének (II) részében felsorolt valamely ragályos betegség ellenőrzésére, a Bizottság elé terjesztheti a programját jóváhagyás céljából. Ebben a mellékletben szerepel a szarvasmarhák fertőző rhinotracheitise. A szarvasmarhák fertőző rhinotracheitise esetén az 1-es típusú marha herpeszvírussal (BHV1) való fertőzöttség legszembetűnőbb klinikai tünetei jelentkeznek. A 64/432/EGK irányelv 9. cikke rendelkezik ezenfelül az Unión belül történő kereskedelemhez előírható további garanciák meghatározásáról is.
- (2) Ezenkívül a 64/432/EGK irányelv 10. cikke előírja, hogy amennyiben egy tagállam úgy véli, hogy területe vagy annak egy része mentes a szóban forgó irányelv E. mellékletének (II) részében felsorolt betegségek valamelyikétől, úgy azt jelentenie kell a Bizottságnak, a megfelelő dokumentációs anyagot mellékelve. A cikk rendelkezik továbbá az Unión belüli kereskedelemhez előírható további garanciák meghatározásáról is.
- (3) A 2004/558/EK bizottsági határozat ⁽²⁾ jóváhagyja az I. mellékletének táblázatában felsorolt tagállamok által a BHV1 felügyeletére és felszámolására benyújtott programokat az említett mellékletben felsorolt régiók tekintetében, amelyekre a 64/432/EGK irányelv 9. cikkének megfelelően további garanciák vonatkoznak.
- (4) Ezenkívül a 2004/558/EK határozat II. melléklete felsorolja a BHV1-mentesnek minősülő tagállami régiókat, amelyekre a 64/432/EGK irányelv 10. cikkének megfelelően további garanciák érvényesek.
- (5) Bajorország és Thüringia szövetségi állam kivételével jelenleg Németország valamennyi régiója fel van sorolva a 2004/558/EK határozat I. mellékletében. Bajorország és Thüringia szövetségi állam BHV1-mentesnek minősül, ezért az említett határozat II. mellékletében szerepel.
- (6) Németország a 64/432/EGK irányelv 10. cikkének megfelelően már benyújtotta a Bizottsághoz a további garanciák iránti kérelem alátámasztására szolgáló dokumentumokat, amelyek tanúsága szerint Szászország, Szász-Anhalt, Brandenburg, Berlin és Mecklenburg-Elő-Pomeránia szövetségi állam BHV1-mentesnek tekinthető.
- (7) A tagállam által benyújtott dokumentációs anyag értékelését követően megállapítást nyert, hogy a németországi Szászország, Szász-Anhalt, Brandenburg, Berlin és Mecklenburg-Elő-Pomeránia szövetségi államot el kell hagyni a 2004/558/EK határozat I. mellékletéből, és fel kell venni annak II. mellékletébe, valamint a 64/432/EGK irányelv 10. cikke szerinti további garanciák alkalmazását ki kell terjeszteni ezekre a területekre. Ezért a 2004/558/EK határozat I. és II. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) A 2004/558/EK határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ HL 121., 1964.7.29., 1977/64. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2004. július 15-i 2004/558/EK határozata a 64/432/EGK tanácsi irányelvnek a szarvasmarhafélék Közösségen belüli kereskedelme esetében a szarvasmarhák fertőző rhinotracheitisével kapcsolatos további garanciákra vonatkozó végrehajtásáról és az egyes tagállamok által benyújtott felszámolási programok jóváhagyásáról (HL L 249., 2004.7.23., 20. o.).

- (9) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2004/558/EK határozat I. és II. melléklete helyébe e határozat mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 13-án.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

Tagállamok	A tagállamok azon régiói, melyekre a 64/432/EGK irányelv 9. cikke szerint a szarvasmarhák fertőző rhinotracheitisére vonatkozóan további garanciák érvényesek
Belgium	Minden régió
Cseh Köztársaság	Minden régió
Németország	Minden régió, kivéve Bajorország, Thüringia, Szászország, Szász-Anhalt, Brandenburg, Berlin és Mecklenburg-Elő-Pomeránia szövetségi államokat
Olaszország	Friuli-Venezia Giulia régió Valle d'Aosta régió Trento autonóm megye

II. MELLÉKLET

Tagállamok	A tagállamok azon régiói, melyekre a 64/432/EGK irányelv 10. cikke szerint a szarvasmarhák fertőző rhinotracheitisére vonatkozóan további garanciák érvényesek
Dánia	Minden régió
Németország	Bajorország, Thüringia, Szászország, Szász-Anhalt, Brandenburg, Berlin és Mecklenburg-Elő-Pomeránia szövetségi államok
Olaszország	Bolzano autonóm tartomány
Ausztria	Minden régió
Finnország	Minden régió
Svédország	Minden régió”

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/251 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2015. február 13.)****az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatos járványügyi intézkedésekről
szóló 2014/709/EU határozat módosításáról***(az értesítés a C(2015) 710. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelemben alkalmazható állat-egészségügyi ellenőrzésekről szóló, 1989. december 11-i 89/662/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek termelésére, feldolgozására, forgalmazására és behozatalára irányadó állat-egészségügyi szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2002/99/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és különösen annak 4. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/709/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁴⁾ járványügyi intézkedéseket ír elő az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatban. A szóban forgó határozat melléklete a járványügyi helyzetből adódó kockázatok szintje alapján kijelöli és felsorolja e tagállamok bizonyos területeit. Ebbe a felsorolásba Észtország, Olaszország, Lettország, Litvánia és Lengyelország bizonyos területei is beletartoznak.
- (2) A 2014/709/EU végrehajtási határozatnak a mellékletben felsorolt területekről származó friss sertéshús és egyes előkészített sertéshúsok és sertéshústermékek más tagállamokba és harmadik országokba való szállításának tilalmáról rendelkező 11. cikkét felül kell vizsgálni a harmadik országokba irányuló export esetében alkalmazandó eltérések következetességének javítása érdekében.
- (3) 2014 októbere óta vaddisznók esetében Észtország és Lettország határán a 2014/709/EU végrehajtási határozat mellékletének I. részében szereplő területről mindkét tagállamban kevés afrikai sertéspestises esetet jelentettek. Litvániában két esetet jelentettek a következő helyeken: Kaunas és Kupiškis.
- (4) Észtország, Lettország és Litvánia állat-egészségügyi helyzetéből adódó kockázatok értékelése során a jelenlegi járványügyi helyzet alakulását figyelembe kell venni. A járványügyi intézkedések célzottá tétele és az afrikai sertéspestis terjedésének megelőzése, illetve az Unión belüli kereskedelem szükségtelen megzavarásának megelőzése és a harmadik országokkal folytatott kereskedelmet indokolatlanul gátló akadályok elkerülése érdekében módosítani kell a 2014/709/EU végrehajtási határozatban előírt járványügyi intézkedések hatálya alá tartozó területek uniós jegyzékét, tekintettel Észtországnak, Lettországnak és Litvániának a szóban forgó betegséggel kapcsolatos jelenlegi állat-egészségügyi helyzetére.
- (5) Ezért a 2014/709/EU végrehajtási határozatot módosítani kell Észtország, Lettország és Litvánia érintett területeinek az említett melléklet II. részébe történő felvétele érdekében.
- (6) A 2014/709/EU végrehajtási határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (7) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

⁽¹⁾ HL L 395., 1989.12.30., 13. o.

⁽²⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.

⁽³⁾ HL L 18., 2003.1.23., 11. o.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2014. október 9-i 2014/709/EU végrehajtási határozata az egyes tagállamokban előforduló afrikai sertéspestissel kapcsolatos járványügyi intézkedésekről és a 2014/178/EU végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2014.10.11., 63. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2014/709/EU végrehajtási határozat a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a melléklet II., III. vagy IV. részében felsorolt területek tekintetében érintett tagállamok engedélyezhetik az (1) bekezdésben említett friss sertéshús, valamint az ilyen húsból készült vagy azt tartalmazó előkészített sertéshús és sertéshústermék más tagállamokba és harmadik országokba való szállítását, feltéve, hogy az említett előkészített sertéshús és sertéshústermék olyan sertésekből származik, amelyeket születésük óta a melléklet II., III. és IV. részében felsorolt területeken kívül elhelyezkedő gazdaságokban tartottak, és a friss sertéshús, előkészített sertéshús és sertéshústermék előállítására, tárolására és feldolgozására a 12. cikknek megfelelően engedélyezett létesítményekben történt.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a melléklet II. részében felsorolt területek tekintetében érintett tagállamok engedélyezhetik az (1) bekezdésben említett friss sertéshús, valamint az ilyen húsból készült vagy azt tartalmazó előkészített sertéshús és sertéshústermék más tagállamokba és harmadik országokba való szállítását, feltéve, hogy az említett előkészített sertéshús és sertéshústermék olyan sertésekből származik, amelyek megfelelnek a 3. cikk 1. és 2. vagy 3. pontjában meghatározott követelményeknek.”

2. A melléklet e határozat mellékletével összhangban módosul.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 13-án.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A 2014/709/EU végrehajtási határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. rész a következőképpen módosul:

a) az Észtországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„1. **Észtország**

Észtországban a következő területek:

- Põlvamaa maakond,
- Häädemeeste vald,
- Kambja vald,
- Kasepää vald,
- Kolga-Jaani vald,
- Konguta vald,
- Kõo vald,
- Kõpu vald,
- Laekvere vald,
- Lasva vald,
- Meremäe vald,
- Nõo vald,
- Paikuse vald,
- Pärsti vald,
- Puhja vald,
- Rägavere vald,
- Rannu vald,
- Rõngu vald,
- Saarde vald,
- Saare vald,
- Saarepeedi vald,
- Sõmeru vald,
- Surju vald,
- Suure-Jaani vald,
- Tahkuranna vald,
- Torma vald,
- Vastseliina vald,
- Viiratsi vald,
- Vinni vald,
- Viru-Nigula vald,
- Võru vald,
- Võru linn,
- Kunda linn,
- Viljandi linn.”

b) A LettorszÁgra vonatkozó bejegyzés helyébe a következı szöveg lép:

„2. **LettorszÁg**

LettorszÁgban a következı területek:

- Aizkraukles novads,
- Alojias novads,
- Alūksnes novads területén Ilzenes, Zeltiņu, Kalncempju, Annas, Malienas, Jaunannas, Mārupes és Liepnas pagasti,
- Amatas novads,
- Apes novads területén Virešu pagasti,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Cēsu novads,
- Gulbenes novads,
- Ikšķiles novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiepalgas novads,
- Ķeguma novads,
- Kocēnu novads,
- Krimuldas novads,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Mālpils novads,
- Mazsalacas novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Pārgaujas novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Smiltenes novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Viesītes novads,

- Viļakas novads,
- Valmiera republikas pilsēta.”

c) A Litvániára vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„3. **Litvánia**

Litvániában a következő területek:

- Kėdainiai rajono savivaldybė területén Josvainių, Pernaravos, Krakių, Kėdainių miesto, Dotnuvos, Gudžiūnų és Surviliškio települések,
- Panevežys rajono savivaldybė területén Krekenavos, Upytės, Velžio, Miežiškių, Karsakiškio, Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio és Smilgių települések,
- Radviliškis rajono savivaldybė területén Skėmių és Sidabravo települések,
- Kaunas miesto savivaldybė,
- Panevežys miesto savivaldybė,
- Kaišiadorys rajono savivaldybė,
- Kaunas rajono savivaldybė,
- Pasvalys rajono savivaldybė,
- Prienai rajono savivaldybė,
- Birštonas savivaldybė,
- Kalvarija savivaldybė,
- Kazlu Ruda savivaldybė,
- Marijampole savivaldybė.”

2. A II. rész a következőképpen módosul:

a) az Észtországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„1. **Észtország**

Észtországban a következő területek:

- Ida-Virumaa maakond,
- Valgamaa maakond,
- Abja vald,
- Halliste vald,
- Karksi vald,
- Paistu vald,
- Tarvastu vald,
- Antsla vald,
- Mõniste vald,
- Varstu vald,
- Rõuge vald,
- Sõmerpalu vald,
- Haanja vald,
- Misso vald,
- Urvaste vald.”

b) A Lettországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„2. **Lettország**

Lettországban a következő területek:

- Aknīstes novads,
- Alūksnes novads területén Veclaicenes, Jaunlaicenes, Ziemeļu, Alsīķu, Mārkalnes, Jaunalūksnes és Pededzes pagasti,
- Apes novads területén Gaujienas, Trapenes és Apes pagasti,
- Cesvaines novads,
- Ērgļu novads,
- Ilūkste novads,
- Jēkabpils republikas pilsēta.
- Jēkabpils novads,
- Kokneses novads,
- Krustpils novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Madonas novads,
- Pļaviņu novads,
- Varakļānu novads.”

c) A Litvániára vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„3. **Litvánia**

Litvániában a következő területek:

- Anykščiai rajono savivaldybė területén Andrioniškis, Anykščiai, Debeikiai, Kavarskas, Kurkliai, Skiemonys, Traupis, Troškūnai és Viešintos települések, valamint Svėdasai településnek a 118-as úttól délre fekvő része,
 - Kėdainiai rajono savivaldybė területén Pelėdnagių, Vilainių, Truskavos és Šėtos települések,
 - Kupiškis rajono savivaldybė területén Alizava, Kupiškis, Noriūnai és Subačius települések;
 - Panevėžys rajono savivaldybė területén Ramygalos, Vadoklių és Raguvo települések,
 - Alytus apskritis,
 - Vilnius miesto savivaldybė,
 - Biržai rajono savivaldybė,
 - Jonava rajono savivaldybė,
 - Šalčininkai rajono savivaldybė,
 - Širvintos rajono savivaldybė,
 - Trakai rajono savivaldybė,
 - Ukmerge rajono savivaldybė,
 - Vilnius rajono savivaldybė,
 - Elektrenai savivaldybė.”
-

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/252 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2015. február 13.)**

a 2007/777/EK határozat II. mellékletének a húskészítmények, kezelt gyomor, hólyag és belek Unióra történő behozatalára engedélyezett harmadik országok vagy részek jegyzékében az Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzésnek a magas patogenitású madárinfluenzával kapcsolatban történő módosításáról

(az értesítés a C(2015) 714. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek termelésére, feldolgozására, forgalmazására és behozatalára irányadó állat-egészségügyi szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2002/99/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke bevezető mondatára, 8. cikke 1. pontja első albekezdésére, 8. cikke 4. pontjára és 9. cikke (4) bekezdésének c) pontjára,

mivel:

- (1) A 2007/777/EK bizottsági határozat ⁽²⁾ állat- és közegészségügyi szabályokat állapít meg a húskészítmények, kezelt gyomor, hólyag és belek (a továbbiakban: áruk) szállítmányainak az Unióra történő behozatalára, az Unión keresztül történő szállítására és az Unión belüli tárolására vonatkozóan.
- (2) A 2007/777/EK határozat II. mellékletének 1. része meghatározza a harmadik országok azon területeit, amelyekre vonatkozóan az áruk Unióra történő behozatala állat-egészségügyi okok miatt korlátozott, és amelyek esetében régiókba sorolást alkalmaznak. Az említett melléklet 2. része meghatározza azon harmadik országoknak, illetve e harmadik országok azon részeinek jegyzékét, ahonnan az áruk Unióra történő behozatala engedélyezett, feltéve, hogy elvégezték rajtuk a határozat ugyanezen mellékletének 4. részében meghatározott vonatkozó kezelést.
- (3) Az Egyesült Államok a 2007/777/EK határozat II. melléklete 2. részében többek között olyan baromfi, tenyésztett vadszárnyas (a laposmellű futómadár kivételével), tenyésztett laposmellű futómadarak és szárnyasvadak Unióra történő behozatalára engedélyezett országgént szerepel, amelyeken elvégezték a melléklet 4. része szerinti nem specifikus kezelést (a továbbiakban: A-kezelés), azzal a feltétellel, hogy a hús, amelyből a termékek készültek, megfelel a friss húsról vonatkozó állat-egészségügyi feltételeknek, beleértve annak olyan harmadik országból vagy harmadik ország olyan részeiből való származását, amely a 2007/777/EK határozat III. mellékletében szereplő állat- és közegészségügyi bizonyítványmintának megfelelően mentes a magas patogenitású madárinfluenzától (HPAI).
- (4) Az Unió és az Amerikai Egyesült Államok között létrejött egy megállapodás ⁽³⁾, amely a régiókba sorolási intézkedések azonnali kölcsönös elismeréséről rendelkezik arra az esetre, ha az Unió vagy az Amerikai Egyesült Államok területén betegség törne ki (a továbbiakban: megállapodás).
- (5) Az Egyesült Államokban megerősítették a H5N8 altípusba tartozó HPAI kitörését az Oregon állambeli Douglas megye egyik baromfi-gazdaságában, valamint a H5N2 altípusba tartozó HPAI kitörését Washington államban.
- (6) A HPAI kapcsán az Egyesült Államokban jelenleg tapasztalható járványügyi helyzet következtében az A-kezelés nem elegendő a baromfiból, a tenyésztett vadszárnyasból (a laposmellű futómadár kivételével), a tenyésztett laposmellű futómadarokból és a szárnyasvadakból készült áruknak az Oregon állambeli Douglas megyéből, illetve Washington állam egészéből az Unióra történő behozatalához kapcsolódó állat-egészségügyi kockázatok kiküszöböléséhez. Ezeket a termékeket a HPAI vírus Unióra való behurcolásának megelőzése érdekében legalább a 2007/777/EK határozat II. mellékletének 4. részében meghatározott D-kezelésnek (a továbbiakban: D-kezelés) kell alávetni.

⁽¹⁾ HL L 18., 2003.1.23., 11. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2007. november 29-i 2007/777/EK határozata a harmadik országokból származó, emberi fogyasztásra szánt bizonyos húskészítmények és kezelt gyomor, hólyag és belek behozatalára vonatkozó állat- és közegészségügyi feltételek és bizonyítványminták megállapításáról, valamint a 2005/432/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2007.11.30., 49. o.).

⁽³⁾ Az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok kormánya között létrejött, az élő állatok és állati termékek kereskedelmével kapcsolatos közegészségügyi és állat-egészségügyi védelemre vonatkozó egészségügyi intézkedésekről szóló megállapodást az Európai Közösség nevében az 98/258/EK tanácsi határozat hagyja jóvá (HL L 118., 1998.4.21., 1. o.).

- (7) Az Amerikai Egyesült Államok információkat nyújtott be a területén tapasztalható járványügyi helyzetről és a HPAI további terjedésének megelőzése érdekében hozott intézkedésekről, amelyeket a Bizottság megvizsgált. E vizsgálat és a megállapodásban meghatározott kötelezettségvállalások, valamint az Egyesült Államok által nyújtott garanciák alapján helyénvaló azt a következtetést levonni, hogy a D-kezelés előírása elegendő a baromfi, a tenyésztett vadszárnyas (a laposmellű futómadár kivételével), a tenyésztett laposmellű futómadarak és a szárnyasvadak húsból készült árukhoz az Oregon állambeli Douglas megyéből, valamint Washington állam egészéből – amelyek esetében az Egyesült Államok állat-egészségügyi hatóságai a jelenlegi HPAI-kitörések következtében korlátozásokat vezettek be – az Unióba történő behozatalához kapcsolódó kockázatok elleni védekezésre. A 2007/777/EK határozat II. mellékletének 1. és 2. részét ezért a szóban forgó régiókba sorolás figyelembevétele érdekében módosítani kell.
- (8) A 2007/777/EK határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (9) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2007/777/EK határozat II. melléklete e határozat mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 13-án.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A 2007/777/EK határozat II. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az 1. rész az Oroszországra és a Dél-Afrikára vonatkozó bejegyzések között a következő, az Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzéssel egészül ki:

„Egyesült Államok	US	01/2014	Az egész ország
	US-1	01/2014	Az Egyesült Államok területe, kivéve a US-2 területet
	US-2	01/2014	Az Egyesült Államoknak az Oregon állambeli Douglas megyét, valamint Washington állam egészét lefedő területe”

2. A 2. részben az Egyesült Államokra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„US	Egyesült Államok US	A	A	A	A	XXX	XXX	A	A	A	XXX	A	XXX	XXX
	Egyesült Államok US-1	A	A	A	A	A	A	A	A	A	XXX	A	A	XXX
	Egyesült Államok US-2	A	A	A	A	D	D	A	A	A	XXX	A	D	XXX”

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/253 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2015. február 16.)****az 1999/32/EK tanácsi irányelv értelmében a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalma tekintetében elvégzendő mintavételezés és jelentéstétel szabályainak meghatározásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikke (1b) és 7. cikke (1a) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1999/32/EK irányelv költséghatékony és egységes végrehajtása, valamint alkalmazása alapvető a hajózás kén-dioxid-kibocsátásának csökkentése révén elérhető, az irányelvben kitűzött egészségvédelmi és környezetvédelmi célok szempontjából, és egyúttal előmozdítja a tisztességes versenyt és a tengeri közlekedés nagyobb fenntarthatóságát.
- (2) Az 1999/32/EK irányelv 3a., 4a. és 4b. cikkének hatékony végrehajtásához szükség van arra, hogy a tagállamok kellő gyakorisággal és pontossággal végezzék a hajók fedélzetére szállított vagy ott használt tüzelőanyagok mintavételezését, ideértve a hajónaplók és a tüzelőanyagok szállítójegeinek ellenőrzését is.
- (3) Az 1999/32/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamoknak mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy az egyes tengeri területeken és kikötőkben tartózkodó vízi járművek által használt tüzelőanyagok kéntartalmát mintavételezéssel ellenőrizzék. Ebben az összefüggésben a mintavételezést tágan, az irányelv 6. cikke (1a) bekezdésének a), b) és c) pontjaiban említett megfelelés-ellenőrzési módszerek összességéként kell értelmezni.
- (4) A tüzelőanyagok fizikai mintavételezése és megfelelés-ellenőrzése megvalósulhat akár a hajó tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszeréből származó pontminta vételével és elemzésével, akár a fedélzeten található lezárt tüzelőanyag-minta elemzésével.
- (5) A mintavétel gyakoriságának meghatározásakor figyelembe kell venni az egy adott tagállam kikötőibe befutó hajók számát, a hajók dokumentumainak ellenőrzését, a tagállamok közötti terhet egyenletesen elosztó alternatív célkiválasztási technológiákat és az egyes hajókra vonatkozó konkrét riasztásokat is.
- (6) A hajókra szállított tüzelőanyagok ellenőrzését érdemes azon szállítókra összpontosítani, akik korábban több alkalommal is nem a szállítójegeen foglaltaknak megfelelő tüzelőanyagot szolgáltattak, de tekintettel a szállító által forgalmazott, a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok mennyiségeire.
- (7) Az 1999/32/EK irányelv végrehajtásának költséghatékonyasága érdekében a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy nemzeti kockázatalapú célkiválasztási mechanizmusok segítségével válasszák ki a hajókat a megfelelő gyakoriságú tüzelőanyag-mintavételezésre vagy más innovatív megfelelés-ellenőrző technológiák alkalmazására, továbbá arra is, hogy az így birtokukba jutott információkat egymás között megosszák.
- (8) 2015. január 1-jétől a tagállamok rendelkezésére kell bocsátani egy erre a célra létrehozott, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség (EMSA) által kifejlesztett és üzemeltetett uniós információs rendszert, amely platformként szolgál az egyes megfelelés-ellenőrzések során nyert információk 1999/32/EK irányelvnek megfelelő rögzítéséhez és megosztásához. A tagállamokat ösztönözni kell e rendszer használatára, amely révén jelentősen egyszerűsíthető és optimalizálható az irányelv követelményeinek való megfelelés értékelése.
- (9) Annak érdekében, hogy a tengerparttal nem rendelkező tagállamokra, illetve az ezen tagállamok lobogói alatt közlekedő hajókra és tengeri tüzelőanyag-beszállítóira ne nehezedjen túlzott adminisztratív teher, bizonyos rendelkezések alól mentesíteni kell a tengerparttal nem rendelkező tagállamokat.
- (10) A jelentéstételhez a lehető legnagyobb mértékben igénybe kell venni az elérhető korszerű technológiákat, ezáltal is csökkentve az adminisztratív terhet, de rugalmasságot kell biztosítani azon tagállamok számára, amelyek a hagyományosabb jelentéstételt részesítik előnyben. Ezért a tagállamoknak lehetőségük lesz arra, hogy az uniós információs rendszer használatával tegyenek eleget az 1999/32/EK irányelvben előírt éves jelentéstételi kötelezettségeknek.

⁽¹⁾ HL L 121., 1999.5.11., 13. o.

- (11) Legkorábban 2016. január 1-jétől, amennyiben rendelkezésre állnak közös megosztott adatok a kéntartalomra vonatkozó előírásoknak való megfelelés ellenőrzéséről és az elvégzett mintavételezésekről, a tagállamok elkezdhetik használni az uniós információs rendszerbe beépített kockázatalapú célkiválasztási mechanizmust a hajók ellenőrzésének rangsorolásához és költséghatékonyságának javításához.
- (12) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az 1999/32/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat az 1999/32/EK irányelv értelmében a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó mintavételezés módszereire és gyakoriságára, valamint jelentéstételre vonatkozó szabályokat határozza meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „üzemi tartály”: az a tartály, ahonnan a tüzelőanyag a belsőégésű motorba érkezik;
2. „tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszer”: a tüzelőanyagot az üzemi tartályból a belsőégésű motorba juttató, azt megsűrű, tisztító és továbbító rendszer;
3. „a hajó képviselője”: a hajó parancsnoka vagy azon felelős tisztje, aki a használt tüzelőanyagokért, a dokumentációért és az alternatív tüzelőanyag-mintavételi pontról való megállapodásért felel;
4. „kéntartalom-ellenőr”: valamely tagállam illetékes hatósága által az 1999/32/EK irányelv rendelkezéseinek való megfelelés vizsgálatára felhatalmazott személy;
5. „uniós információs rendszer”: az egyes hajóknak a SafeSeaNetben, vagyis a 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 22a. cikke értelmében létrehozott tengeri információkezelő rendszerben tárolt kikötői adatait felhasználó, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség által üzemeltetett rendszer, amelynek rendeltetése az 1999/32/EK irányelv értelmében elvégzett egyéni megfelelés-ellenőrzésekkel kapcsolatos adatok és eredmények tárolása, valamint megosztása. Az uniós kockázatalapú célkiválasztási mechanizmus az egyéni megfelelés-ellenőrzések ebben fellelhető eredményei és az 1999/32/EK irányelv szerinti kapcsolódó adatok alapján kerül kifejlesztésre.

3. cikk

A hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok mintavételezésének gyakorisága

- (1) A tagállamok a kikötőikben évente kikötő hajók legalább 10 %-ának fedélzetén elvégzik a hajónaplók és a tüzelőanyagok szállítójegyeinek ellenőrzését.

Az egy tagállamban évente kikötő hajók számát az előző három év során a SafeSeaNeten keresztül bejelentett hajók számának átlagaként kell kiszámítani.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 27-i 2002/59/EK irányelve a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 208., 2002.8.5., 10. o.).

(2) 2016. január 1-jétől a hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának ellenőrzését is el kell végezni, akár mintavétellel, akár elemzéssel, vagy mindkettővel, még hozzá az (1) bekezdés szerinti ellenőrzésen átesett hajók következők szerinti százalékán:

- a) az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) végig határos tagállamokban 40 %;
- b) az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) részben határos tagállamokban 30 %;
- c) az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) nem határos tagállamokban 20 %.

2020. január 1-jétől a hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának ellenőrzését az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) nem határos tagállamokban az (1) bekezdés szerinti ellenőrzésen átesett hajók 30 %-ánál kell elvégezni akár mintavétellel, akár elemzéssel, vagy mindkettővel.

Az ebben a bekezdésben előírt ellenőrzési gyakoriságnak a tagállamok megfelelhetnek a nemzeti kockázatalapú célkiválasztási mechanizmusok használatával, vagy az egyes hajók kapcsán az uniós információs rendszeren keresztül bejelentett konkrét riasztások alapján is.

(3) Az akár mintavétellel, akár elemzéssel, vagy mindkettővel ellenőrizendő hajók (2) bekezdésnek megfelelően kiszámolt száma az alábbi módszerek egyikével kiigazítható, de legfeljebb az eredeti szám 50 %-áig:

- a) csökkentve azon hajók számával, amelyeknél a megfelelést távérzékeléses technológiával vagy gyorsleolvasásos elemzéssel vizsgálják; vagy
- b) megfelelő szám megállapításával, amennyiben az adott tagállamban évente kikötő hajók legalább 40 %-ánál elvégzik az (1) bekezdés szerint a dokumentumok ellenőrzését.

Az a) és a b) pontban említett kiigazítást az uniós információs rendszer használatával jelteni kell.

(4) 2016. január 1-jétől az (1), (2) és (3) bekezdésben említett ellenőrzési gyakoriság helyett alkalmazható az uniós kockázatalapú célkiválasztási rendszernek megfelelő éves ellenőrzési gyakoriság.

(5) Ez a cikk nem alkalmazandó a Cseh Köztársaság, Luxemburg, Magyarország, Ausztria és Szlovákia esetében.

4. cikk

A hajók fedélzetére szállított tüzelőanyagok mintavételezésének gyakorisága

(1) Az 1999/32/EK irányelv 6. cikkének (1a) bekezdése b) alpontjának megfelelően, és figyelembe véve tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagok szállított mennyiségét, a tagállamok kötelesek elvégezni a tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagok mintavételezését és elemzését a szállítás közben az adott tagállamban bejegyzett olyan szállítók esetében, amelyek az uniós információs rendszer szerinti jelentések vagy a 7. cikk szerinti éves jelentés alapján egy adott évben legalább három alkalommal olyan tüzelőanyagot szállítottak, amely nem felelt meg a tüzelőanyag szállítójegyen szereplő leírásnak.

(2) Ez a cikk nem alkalmazandó a Cseh Köztársaság, Luxemburg, Magyarország, Ausztria és Szlovákia esetében.

5. cikk

A hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának ellenőrzésére szolgáló módszerek

(1) A hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának a 3. cikkel összhangban történő ellenőrzése során a tagállamok a következő lépcsős megközelítést alkalmazzák:

- a) a hajónaplók és a tüzelőanyagok szállítójegyeinek ellenőrzése;
- b) az alábbi mintavételi és elemzési módok egyike vagy mindkettő:
 - i. a szállítójegyet kísérő, a MARPOL-egyezmény VI. mellékletének 18(8.1) és (8.2) előírása szerint levett, lezárt fedélzeti tüzelőanyag-minták elemzése;

ii. helyszíni pontmintaétel a hajókon elégetésre szánt tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagból a 6. cikknek megfelelően, majd a minta elemzése.

(2) A kéntartalom-ellenőrzési és elemzési folyamat végén a kéntartalom-ellenőr feljegyzi az egyes tüzelőanyagok vizsgálatának eredményeit a 7. cikk a) pontjában említett információtípusok szerint.

6. cikk

Pontminták vétele a fedélzeten

(1) A tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagokból a tagállamoknak a hajók fedélzetén található egy vagy több ponton kell mintát venniük: ott, ahol a hajónak a lobogó szerinti hatóság vagy az annak nevében eljáró elismert szervezet által jóváhagyott gépészeti vagy mérnöki tervrajzai szerint a tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszerben a mintavételt szolgáló szelep található.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelő pont nem áll rendelkezésre, a mintavételi pont egy olyan beépített, mintavételt szolgáló szelep, amelynek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

- a) biztonságosan és könnyen hozzáférhető;
- b) figyelembe veszi a hajó belsőégésű motorja által használt különböző tüzelőanyag-kategóriákat;
- c) a tüzelőanyag-továbbítási rendszerben az üzemi tartály utáni területrészek egyikén található;
- d) a tüzelőanyagok típusait, a mintavételezési pont mögötti áramlási sebességet, hőmérsékletet és nyomást szem előtt tartva biztonságos, ugyanakkor a lehető legközelebb van a belsőégésű motor tüzelőanyag-bevezetési pontjához;
- e) a hajó képviselője javasolta, a kéntartalom-ellenőr pedig elfogadta.

(3) A tagállamok a tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszer több pontján is vehetnek pontmintát annak megállapítása érdekében, hogy történik-e keresztzennyeződés a különböző tüzelőanyagok között, amennyiben a tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszerek nem teljesen különállók, vagy amennyiben a hajón több üzemi tartály is van.

(4) Gondoskodni kell arról, hogy a pontmintát olyan edénybe gyűjtsék, amelyből legalább három, a használt, tengeri közlekedésben használatos tüzelőt hűen képviselő mintavételi palack megtölthető.

(5) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy

- a) a mintavételi palackokat a kéntartalom-ellenőr a hajó képviselőjének jelenlétében egyedi azonosítóval ellátott zárral lássa el;
- b) két mintavételi palackot a partra szállítsanak elemzés céljából;
- c) egy mintavételi palackot a hajó képviselője őrizzen meg a minta vételétől számított legalább 12 hónapon keresztül.

7. cikk

Az éves jelentésben szerepeltetendő adatok

A tagállamok által a Bizottsághoz benyújtandó, a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó szabványoknak való megfelelésről szóló éves jelentésnek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) az adott évben előforduló olyan esetek száma és jellege, amikor a vizsgált tüzelőanyag kéntartalma nem megfelelő volt, a kéntartalomra vonatkozó egyedi eredmények meg nem felelésének mértéke, a mintavétel és elemzés útján a mintákban mért átlagos kéntartalom;
- b) az éves szinten elvégzett dokumentum-ellenőrzések száma, ideértve a tüzelőanyagok szállítójegyei, a tüzelőanyag-vételezési helyek, az olaj-nyilvántartási naplók, a hajónaplók, a tüzelőanyag-cserék és egyéb feljegyzések ellenőrzését;

- c) a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag rendelkezésre állásának hiányával kapcsolatos bejelentések az 1999/32/EK irányelv 4a. cikke (5b) bekezdésének megfelelően, megadva az érintett hajó adatait, azt a vételezési kikötőt és tagállamot, ahol a hiány bekövetkezett, az adott hajó által tett bejelentések számát, valamint a hiányzó tüzelőanyag típusát;
- d) a tagállam területén bejegyzett tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagok beszállítóival és e tüzelőanyagok kéntartalmával kapcsolatos értesítések és kifogásoló levelek;
- e) a tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagoknak a tagállamban bejegyzett beszállítói neve és címe;
- f) számoló a tagállam lobogója alatt közlekedő hajók által alkalmazott alternatív kibocsátás-csökkentési intézkedésekről, ideértve a próbákat és a kibocsátások folyamatos nyomon követését, valamint az alternatív tüzelőanyagok használatát, amely az SOx-kibocsátások folyamatos ellenőrzése mellett valósul meg, összhangban az 1999/32/EK irányelv I. és II. mellékletével;
- g) adott esetben a nemzeti célkiválasztási mechanizmusok ismertetése, kitérve a riasztásokra, valamint az egyes hajók ellenőrzésének rangsorolásában a távérzékeléses és egyéb technológiák alkalmazására és eredményeire;
- h) a szabálysértési eljárások és/vagy szankciók összesített száma és típusa, az illetékes hatóság által a hajók üzemeltetőire, valamint a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok beszállítóira kiszabott bírságok mértéke;
- i) az egyes hajók kapcsán a hajónapló és a tüzelőanyagok szállítójegyeinek ellenőrzését vagy a tüzelőanyag-mintavételt vagy mindkettőt követően:
- i. a hajó adatai, így IMO-száma, típusa, kora és űrtartalma;
 - ii. az adott hajótípusra vonatkozó szabványoknak való megfelelés ellenőrzése keretében végzett mintavétellel és elemzéssel kapcsolatos jelentések, amelyek többek között tartalmazzák a minták számát és típusát, az alkalmazott mintavételi módszert és a mintavétel helyét;
 - iii. a tüzelőanyagok szállítójegyeivel, a tüzelőanyag-vételezési helyekkel, az olaj-nyilvántartási naplókkel, a hajónaplókkal, a tüzelőanyag-cserékkel és egyéb feljegyzésekkel kapcsolatos információk;
 - iv. az adott hajó ellen irányuló végrehajtó intézkedések és nemzeti szintű jogi eljárások vagy szankciók.

8. cikk

A jelentés formátuma

- (1) A tagállamok használhatják az uniós információs rendszert a tüzelőanyagok vizsgálataival kapcsolatos részletek és eredmények, ezen belül a mintavételre vonatkozó adatok dokumentálására közvetlenül az ellenőrzést követően.
- (2) Amennyiben egy tagállam a megfelelés ellenőrzésével kapcsolatos adatokat az uniós információs rendszerben rögzíti, cseréli és osztja meg, eleget tehet az 1999/32/EK irányelv 7. cikkében előírt jelentési kötelezettségeknek az uniós információs rendszer segítségével előállítható éves összesítés révén.
- (3) Az uniós információs rendszert nem használó tagállamok vagy létrehoznak saját nemzeti rendszerük és az uniós rendszer között egy olyan kapcsolatot, amely legalább megjeleníti ugyanazokat az adatmezőket, vagy elektronikus jelentést nyújtanak be a 7. cikkben említett valamennyi elemről.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 16-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU